ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 30 - ΑΘΗΝΑΙ | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΔΗΜ. Π. ΚΑΡΥΔΗΣ | ΕΤΟΣ Γ'. — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 32 | ΔΕΥΤΕΡΑ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934

Ἡ «Κυθηραϊκὴ Ἕνωσις» εὔχεται εἰς τοὺς ἀναγνώστας της εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1935

Κατὰ τὸ νοητὸν χρονικὸν σημεῖον καθ' ὃ καταλείπεται τὸ Παλαιὸν ἔτος καὶ ἐπακολουθεῖ τὸ Νέον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διδαγμάτων τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ τῶν προβλέψεων διὰ τὸ Νέον, δύο προβάλλουσιν εἰς σκέψιν ἑκάστου ἀνθρώπου ἐρωτήματα: Τί ἔγινε; Τί δὲν ἔγινε κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ συνεπείᾳ τούτων προκύπτουσιν ἄλλα δύο τοιαῦτα: Τί θὰ γίνῃ; Τί πρέπει νὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον;

Οὕτω ἡ ἐφημερὶς αὕτη ἔχουσα τὴν τιμὴν νὰ σκοπῇ καὶ νὰ ἀποβλέπῃ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀπανταχοῦ πολυπληθοῦς, φιλέργου καὶ φιλοπροόδου Κυθηραϊκοῦ στοιχείου καὶ ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ἐξύψωσιν καὶ διάδοσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Ὀνόματος διαισθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν, ἵνα διὰ τῶν ὀλίγων τούτων γραμμῶν της ἀφ' ἑνὸς μὲν παρουσιάσῃ τὸν Γενικὸν Κυθηραϊκὸν Ἀπολογισμὸν τοῦ λήγοντος ἔτους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τονίσῃ τὰ ἄξια μεγαλειτέρας προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως, ὥστε τὸ Νέον Ἔτος νὰ ἀποδώσῃ περισσοτέρους καρποὺς εἰς τὴν Παγκυθηραϊκὴν Κοινωνίαν.

Πρὸς τοῦτο κρίνομεν σκόπιμον νὰ μὴ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ κατ' ἰδίαν διατρέξαντα κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος, διότι δὲν ἐπιθυμοῦμεν τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ ἐλέγξωμεν οὐδὲ νὰ ἀποδώσωμεν εὐθύνας.

Θὰ προτιμήσωμεν νὰ ἐκφράσωμεν εὐχάς τινας, θετικὰς καὶ ἀρνητικάς, διὰ τῶν ὁποίων δίδεται σαφῆς ἡ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ Κυθηραϊκοῦ Ἀπολογισμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ μὲν θὰ ἀπαρτίζωσι τὸ Ἐνεργητικὸν αἱ δὲ τὸ Παθητικὸν αὐτοῦ σκέλος.

Ἐν πρώτοις θὰ εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ Κυθηραϊκὸν Στοιχεῖον σὺν τῇ γενικῇ μορφώσει τὴν ὁποίαν κέκτηται καὶ συνεπείᾳ τῆς ὁποίας κατέχει μίαν τῶν ὑψηλοτέρων βαθμίδων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, ἀποκτήσῃ καὶ τελείαν αὐτοπεποίθησιν πολιτικήν, οὕτως ὥστε νὰ μὴ εἶνε δυνατὸν εἰς τὸ μέλλον νὰ ἐφαρμόζωνται τακτικὴ καὶ μέσα, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τοὺς σκοτεινοὺς χρόνους τῆς πολιτικῆς δουλείας τῶν Κυθήρων ἠδύναντο νὰ ἐφαρμοσθῶσιν.

Δεύτερον, ἐπὶ τῇ Ἀνατολῇ τοῦ Νέου ἔτους ὁ Κυθηραϊκὸς Λαὸς νὰ εὕρῃ τὴν ἑνότητα καὶ συνοχήν του, τὴν ὁποίαν ἐπιτήδειοι πεπειραμένοι διαβολεῖς ἐπὶ τῇ προβλέψει πολιτικοῦ κέρδους ἐπολέμησαν καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅπως καθ' ὅλα τὰ προηγούμενα τοιαῦτα.

Θὰ συστήσωμεν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς μεθοδικῆς ἐντατικῆς ἐργασίας, ὥστε νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντεπεξέλθωμεν εἰς τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν λαίλαπα, τῆς ὁποίας εὐτυχῶς ὁ ἐν τῇ Νήσῳ μας ἀντίκτυπος δὲν παρουσιάσθη ὡς ἀλλαχοῦ ἄπελπις.

Θὰ εὐχηθῶμεν ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς προόδου ἐκδηλωθὲν διὰ τῆς κατασκευῆς τοσούτων κοινωφελῶν ἔργων ὀφειλομένων εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν, ἤ τις ἄνευ οἱασδήποτε Κρατικῆς ἀρωγῆς τὰ μέγιστα ὠφέλησε τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν Πατρίδα.

Ἐκφράζομεν ἐπίσης τὴν εὐχήν μας ὅπως ἅπαντες οἱ Κυθήριοι, ἐφ' ὅσον συντελοῦνται ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὴν Νῆσον μας, μὴ ἀποβλέπωσιν εἰς ἐφήμερα τοπικὰ ὠφελήματα, ἀλλ' εἰς τὸ γενικώτερον συμφέρον τῆς Νήσου καὶ μὴ κατα πολεμῶσι τὰ διάφορα ἔργα ἐξ ἁπλῆς τοπικῆς ἀντιζηλίας.

Ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ὅπως ἐνταθῇ ἡ πρὸς τὴν δενδροκομίαν Κτηνοτροφίαν καὶ Μελισσοκομίαν συστηματικὴ ἐπίδοσις τῶν συμπολιτῶν μας, ἰδίᾳ δὲ τῶν νέων, ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἐν τῇ Νήσῳ διαμονή των, ἥτις πολλαπλῶς εἶνε χρήσιμος καὶ ζωτική.

Ἐν τέλει, εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς γενετείρας συμπολίτας ἡμῶν θὰ εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ Νέον Ἔτος τοῖς χαρίσῃ πᾶν ἐφόδιον πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ διακαοῦς πόθου των τῆς παλινοστήσεως εἰς τὰς οἰκογενειακὰς αὐτῶν ἑστίας εὐτυχεῖς, ὁπότε καὶ ἡ ἐν γένει ζωὴ ἐν τῇ Νήσῳ μας θὰ τονωθῇ ἔτι περισσότερον ἐπ' ἀγαθῷ ὅλων.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Πρωτοχρονιάτικα Δῶρα

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ νέου ἔτους, ἃς μοῦ ἐπιτρέψουν οἱ ἀναγνῶσταί μου, ἀφοῦ τοὺς δώσω τὶς πιὸ εἰλικρινεῖς μου εὐχές, νὰ τοὺς πῶ μιὰ μυστικὴ ἐπιθυμία ἢ ἀλλοιώτικα ἕνα μοῦ μεράκι, ὅπως τὸ θέλει ὁ πολὺς κόσμος. Θὰ ἤθελα ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ χάριζα σὲ μερικοὺς διακριμένους συμπολίτες, κάτι ἀπάλαιο μὲ τὴ θέσι καὶ τὰ γούστα τους.

Τί πάνω κάτω; θὰ μὲ ρωτήσετε. Νὰ σᾶς τὸ πῶ:

Στὸν κ. Γεώργιον Φωτεινὸν (Καθηγητὴν Πανεπιστημίου) θὰ χάριζα τὸν ἐκ Πειραιῶς κύρ' Νικόλαο, γιὰ νὰ κανονίσουν οἱ δύο τὰ τῆς ἑνώσεως τῶν Κυθηραϊκῶν Σωματείων. Στὸν κ. Γεώργ. Στρατηγὸ μιὰ μεγάλη εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Σώζοντος εἰς ἀνάμνησιν τῆς σωτηρίας του ἀπὸ τῆς Κυρὰ Νένως τὴ γλωσσίτσα. Ἐδῶ κοντὰ πρέπει νὰ δώσω θέσι καὶ σὲ κ. Γιαννάκη. Σ' αὐτὸν ἐπειδὴ ξέρω πῶς τοῦ γουστάρουν τὰ γαλόνια καὶ τ' ἀξιώματα, θὰ χάριζα μιὰ στολή... Στρατηγοῦ. Στὸν κ. Παναγ. Φωτεινὸν δὲν βρίσκω τίποτα ποὺ ν' ἀξίζῃ νὰ τοῦ χαρίσω, γι' αὐτὸ τοῦ δίνω μονάχα τὴν... εὐχή μου. Εὔχομαι στὸν κ. Φωτεινόν, ἡ προσπάθειές του καὶ οἱ κόποι του διὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ φαρμάκου μὲ τὸ ὁποῖον ἡ φαλάκρα θὰ μαλώσῃ, νὰ μὴ πᾶνε χαμένοι. Καὶ τοῦτο ὄχι πρὸς χάριν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἀλλὰ πρὸς χάριν δύο νέων πολιτευτῶν μας, τῶν ὁποίων τὰ σοφὰ κεφάλια κοσμοῦνται μὲ φαλάκρες ὁλικῆς ἐν τάξει 75 κηρίων.

Στὸν κ. Ἐμμ. Κοντολέοντα (Καθηγητὴν Πανεπιστημίου) θὰ χάριζα ἕνα μαῦρον ὄφιν, γιὰ τὰ ἐπιστημονικά του πειράματα ἀφ' ἑνὸς καὶ διὰ νὰ συμφωνῇ τὸ δῶρον μου ἀφ' ἑτέρου μὲ τὸ σωματεῖον (Μαῦρος ὄφις), ποὺ ἵδρυσαν ἐκλεκτοὶ συγγενεῖς του μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1933 ἐναντίον τῶν Φιλελευθέρων συμπολιτῶν. Στὴν Δ)δα Ἑλένην Καρύδη (δικηγόρον) στὴν ξώχαρη Ἐλεείνα, ὅπως τὴν ξέρουν στὸ Τσιρίγο, θὰ χάριζα ἕνα μπουζοῦκι, νὰ παίζῃ δοΐκιστραγουδᾶ... τὸ νησί της. Στὸν κ. Ἀντώνιον Λεβούνην (Πρόεδρον τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου), χμ... ἐδῶ θαρρῶ πῶς τὰ μπλέξαμε! Τί θὰ χάριζα στὸν κ. Λεβούνη; Ἀ! τὸ βρῆκα!! Θὰ τοῦ χάριζα τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου ἰσοβίως. Στὸν κ. Γυμνασιάρχην τί λέτε νὰ γουστάριζε νὰ τοῦ χαρίσω; Στὸν κ. Γυμνασιάρχην θὰ χάριζα κατ' ἐξαίρεσιν δύο πράγματα. Θὰ τοῦ ἔκανα μιὰ διορεὰ ἐν ζωῇ ἀπὸ δύο ἑκατομμύρια δραχμὲς μὲ τὴν ἐντολήν, νὰ κτίσῃ πάνω στοὺς Ἁγ. Ἀκινδύνους ἕνα Γυμνάσιο ποὺ νὰ μὴ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον καθιζήσεως καὶ νὰ τὸ βλέπουν ὅσοι περνᾶνε μὲ «τὸ βαπόρο» νὰ τρύβουν τὰ μάτια τους. Ἀκόμη θὰ τοῦ χάριζα καὶ ἕνα ξύλινοἀγαλμα τοῦ κ. Τσιστίλια, γιὰ νὰ τοῦ δίνῃ καθημερινῶς... παρὰ μίαν τεσσαράκοντα.

Μὰ καὶ στὸν κ. Τσιστίλια γιὰ νὰ μὴ παραπονῆται δύο πράγματα θὰ χάριζα, Τὸ πρῶτο θὰ ἦταν δώδεκα (ΦΩΝΕΣ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ) καὶ τὸ δεύτερο ἀνάλογοι Γυμνασιάρχαι γιὰ νἄχῃ ὅλη γιὰ ὅλες.

Ἂς μὲ συγχωρήσῃ ὁ διευθυνής μας κ. Καρύδης γιατί τὸν ἄφησα τελευταῖον. Στὸν κ. Καρύδην παρ' ὀλίγον νὰ μὲ βρῇ τὸ καλοκαίρι μέχρι νὰ κανονίσω τὰ δῶρα μου καὶ τὸν ἱκανοποιήσω γιὰ τὴ λησμονιά μου νὰ τὸν θυμηθῶ ἐνωρίτερα, τοῦ χαρίζω ἕνα... Καλοκαιρινὸ κουστοῦμι.

Κ.

«Γλυκὰ στὸ Τσιγαρόχαρτο»

Ἐς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς Κυθηραϊκῆς ὁ γυμνασιάρχης κ. Σπύρος Στάθης ἐδημοσίευσε μίαν μελέτην του ἐπὶ ἑνὸς «ἔθιμου ποὺ ἐκλείπει», τιτλοφορουμένην Γλυκὰ στὸ τσιγαρόχαρτο».

Ἐπειδὴ ἐν τῷ προκειμένῳ δημοσιεύματι δίδει εἰς τὸ θέμα του γενικὴν Κυθηραϊκὴν βάσιν, εἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην, παρ' ὅλον μὴ λαογράφοι, νὰ παρέμβωμεν καὶ νὰ ἀντιπαραθέσωμεν τὰς γνώμας μας.

«Τὸ ἔθιμον ποὺ ἐκλείπει, τὸ νὰ διπλώνουν εἰς τὸ τσιγαρόχαρτο τὰ 2 ἢ 3 γλυκά, τὰ ὁποῖα παρ' ὅλην τὴν ἐπιμονὴν τῆς φιλοπαιδοῦς καὶ εὐγενοῦς οἰκοδεσποίνης, δὲν ἐδέχετο νὰ τὰ φάγῃ ὁ ἐπισκέπτης, διὰ νὰ τοῦ τὰ προσφέρουν καὶ νὰ τὰ πάρῃ μαζί' ἑαυτοῦ, ἤτοι, ἀφ' οὗ τὸ λέγει καὶ τὸ γράφει, ἔθιμον Χωραϊτικόν. Ἤτο ἔθιμον παλαιόν, στενῶς τοπικιστικόν, Χωραϊτικόν. Καὶ δικαίως ἤρνεῖτο τὴν ἐκφύλισίν του, τὴν κατάργησίν του. Τὶς τὰ χωριὰ ὅμως δὲν ἴσχυσε ποτέ.

Θὰ ἐνόμιζε ἴσως ὅτι, τὸν τρόπον τοῦ βίου καὶ τὴν ἐν γένει νοοτροπίαν τῶν Κυθηρίων, ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου τῆς νήσου ἕως τὸ ἄλλον, διέπε ἑμοιότης παραδόσεων, ταυτότης ἀρχῶν καὶ καθολικότης ἀντιλήψεων. Δὲν ἐννοοῦμεν, ὁπωσδήποτε, νὰ ἀδικήσωμεν τὸν κ. Σ. Στάθην. Πολλοῦ γε καὶ δεῖ.

Ἴσως νὰ ἤχθη εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς γνώμης του περὶ τῆς γενικότητος τοῦ Χωραϊτικοῦ ἔθιμου ἐκ τοῦ συμβαίνοντος εἰς τὸν κύκλον τῶν στενῶν συγγενῶν καὶ τῶν στενῶν οἰκείων τοῦ ἑορτάζοντος, ὅτε βέβαια ἐπιδαψιλεύονται ἰδιαίτεραι περιποιήσεις καὶ προσφέρονται «φιλέμματα». Ἀλλ' αὐτὰ δὲν ἔχουν τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἔθιμου. Συμβαίνουν δὲ αὐτὰ ὄχι μόνον εἰς τὴν Χώραν καὶ εἰς τὰ χωριά, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν παντοῦ κοινωνίαν ἀνθρώπων.

Ἴσως, ἐπίσης, ἐξ ἑνὸς παλαιοτάτου καὶ μέχρι σήμερον διατηρουμένου ἔθιμου τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποδοχῆς καὶ συμπαραλαβῆς κατὰ τὸ Πάσχα ἑνὸς τοῦλάχιστον κόκκινου αὐγοῦ καὶ ἑνὸς κουλουριοῦ. Καμμία τοτε πρόφασις καὶ καμμία δικαιολογία δὲν μπορεῖ νὰ προβληθῇ ἀπὸ τὸν ἐπισκέπτην, ἢ ὁποία νὰ μὴ θεωρηθῇ προσβολὴ καὶ περιφρόνησις πρὸς τὸν προσφέροντα, διὰ νὰ μὴ καταδεχθῇ νὰ πάρῃ μαζύ του τὸ κόκκινο αὐγὸ καὶ τὸ κουλουρι. Αὐτὸ εἶναι, πράγματι, ἔθιμον παμπάλαιον, διατηρεῖται δὲ καὶ σήμερον.

Ἄλλο ἔθιμον, σχετικόν, ἰσχύον καὶ μέχρι σήμερον εἶναι κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Φώτων, τὴν λεγομένην τ' Ἁγιασμοῦ, ὅταν περιέρχεται ὁ Παππᾶς τὰ σπίτια τῶν ἐνοριτῶν του διὰ νὰ «ἁγιάσῃ», ὁπότε τοῦ προσφέρονται ὑποχρεωτικῶς κουλούρια, μελομακάρουνα, πορτοκάλλια, μανταρίνια κλπ. Ὁ Παππᾶς εἶναι ὑποχρεωμένος σύμφωνα μὲ τὸ πανάρχαιον αὐτὸ ἔθιμον νὰ τὰ πάρῃ καὶ δὲν δικαιοῦται νὰ τὰ ἀρνηθῇ. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε καὶ σύρει μαζύ του ἕνα παιδί, τὸ ἐπικαλούμενον μαγταροῦνι, κατὰ προτίμησιν τὸ ἰδικόν του, μὲ στράτια μεγάλα συνήθως, Ἀρωνιάδικα,—ἄνοια θεωροῦνται καὶ εἶναι ὡς τὰ ὡραιότερα καὶ στερεότερα στράτια τοῦ Τσιρίγου - διὰ νὰ συλλέγῃ «τὰ φιλέματα».

Σχετικὸν εἶναι καὶ ἕνα μέλος διασῳζόμενον, πολὺ παλαιόν, τρίστιχον,

Ἐν Ἰορδάνῃ, τὸν νοῦ σου Γιάννη
Βούτυρο, τυρί, μαλλιὰ
τὸν νοῦ σου Γιάννη, στὴν δουλειά.

Διασῴζεται ἀπὸ πολὺ παλαιὰν ἐποχήν, καθ' ἣν ἔθιον εἰς τὸν Παππᾶ καὶ διάφορα πράγματα τοῦ σπητικοῦ των. Σχετικὸν εἶναι καὶ ἕνα ἄλλο, ἀναγόμενον εἰς νεωτέραν ἐποχήν,

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου
ποὺ εἶναι ἡ μάνα σου
στὸ λαγκάδι καὶ πλένει
α! τὴν κατηρημένη
πάρε, παππα, τὴν πενταρουλα
ἀ! τὴν εὐλογημένη
ἀς τηνε κι' ἀς πλένει.

Ὅταν δὲ ἡ ἐνορία του ἀπαρτίζεται ἀπὸ πολλὰ χωριά, ὡς συνήθως συμβαίνει εἰς τὴν πατρίδα μας ἡ Κύθηρα, ἡ ἔθιμα ἀποκτοῦν μεγάλης ἐκτάσεως τόπον. Ὁ Παππᾶς μαζύ του ἔχει ἑνότε ὁ Παππᾶς μαζύ του ἕνα «μαγταρούνι», εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶναι τὸ ἕνα μαζύ του, ὅταν θὰ στείλῃ τὸ ἄλλο εἰς τὸ σπῆτι του διὰ νὰ ἀδειάσῃ τὸ καλὰ γεμισμένο καὶ πατικωμένον στράτιστον.

Ἐπίσης, σχετικὸν κάπως, ἄλλο ἔθιμον, παλαιότατον, τηρούμενον τοῦτο τὸ ἔχει σήμερον εἶναι ἡ ὑποχρεωτικὴ προσφορὰ καὶ δόσις εἰς τὸν μετὰ τὴν ἐκκλησίασιν τῶν ἀσαράντα ἐπισκέπτριαν κόλλυβα.

Σύμφωνα πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου μας, ἐὰν δὲν ἀσαραντίσῃ, ἐὰν δηλαδὴ δὲν συμπληρωθοῦν τὴ ἡμέραι ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, δὲν μπορεῖ ἡ λεχὼ νὰ εἰσέλθῃ εἰς οἱονδήποτε ξένο σπῆτι, δὲν μπορεῖ κἂν νὰ πατήσῃ ξένο κατῶφλι. Ὅταν ὅμως μετὰ τὰ σαράντα, ἐλευθερωμένην πλέον ἀπὸ τὸν περιορισμόν, τύχῃ νὰ δεχθῇ κανεὶς τὴν λεχὼ εἴτε εἰς ἐπίσκεψιν εἴτε εἰς ἐργασίαν, τότε ὑποχρεοῦται νὰ τὴν φιλέψῃ καὶ νὰ τῆς προσφέρῃ κάτι διὰ τὸ ἀρτιγέννητον βρέφος, τοῦθ' ὅπερ δὲν δικαιοῦται νὰ ἀποποιηθῇ ἡ λεχώ. Διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀναπεφεύκτου ἀνάγκης ἐν ἐξαιρετικῇ τινι περιστάσει, εἰσόδου ἢ ἐπισκέψεως εἰς ξένον τι σπῆτι καὶ πρὸ τῶν ἀσαράντα, προβλέπεται ἀπὸ τὸν περὶ Ἠθῶν καὶ Ἐθίμων Εἰδικὸν ἀλλ' Ἄγραφον Κῶδικα, ἡ διευκόλυνσις. Ἡ λεχὼ λαμβάνει κάθε χεῖρας ἀπὸ τὴν ἐξώθυραν τὸ κλειδὶ τοῦ ξένου αὐτοῦ σπητιοῦ χωρὶς νὰ πατήσῃ τὸ κατῶφλι καὶ τὸ πετᾷ ἐντὸς τῆς οἰκίας ἐν ἀπαγγέλλει τὰ ἑξῆς λόγια, «σιδερένια τὰ τσικαλοκόκκινά σας», μεθ' ὃ καὶ μόνον εἰσέρχεται. Ὅλα αὐτὰ τηροῦνται ἀπὸ ἀσάτους. Ὅπως καὶ ἀντιθέτως ὅταν θὰ ἐπισκεφθῇ κανεὶς τὴν λεχὼ διὰ νὰ τὴν συγχαρῇ διὰ τὴν «ἀευτερία της» ὑποχρεοῦται νὰ τῆς προσκομίσῃ δῶρον, τόσον δι' αὐτὴν ὅσον καὶ διὰ τὸ βρέφος. Διὰ μὲν τὴν λεχὼ συνήθως προσφέρουν κοῦνα, πάνες, ποιλαρικά, διὰ δὲ τὸ μωρὸ ἄρχοντα νομίσματα, ἐξ οὗ καὶ τὸ λεγόμενον «ἀσήμωμα». Τὰ πρὸς τὴν λεχὼ ἐν γένει ἀναφερόμενα ἔθιμα τηροῦνται μετὰ ἀσυνειδήτου προσηλώσεως λόγῳ τοῦ ὅτι συνδυάζονται μὲ τὴν παράδοσιν αὐτῶν διάφοροι κακαὶ συνέπειαι.

Μετὰ τὴν παρέκβασιν μας ἐπανερχόμεθα εἰς τὸ κύριον θέμα μας. Αἱ περιπτώσεις αὐταὶ ποὺ ἀναφέραμεν ἀνωτέρω ἀναφέρονται εἰς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ ὑπαίθρου κόσμου τῆς νήσου. Ἴσως αὐτὰ νὰ μὴ εἶναι ἔθιμα καὶ τῆς Χώρας. Δὲν γνωρίζομεν. Πάντως ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα συμβαίνει νὰ ἰσχύουν μόνον εἰς τὴν Χώραν, δὲν μπορεῖ νὰ συναχθῇ ἐ γενικὸς δι' ὅλην τὴν νῆσον κανὼν τοῦ τελευταίου δημοσιεύματος τοῦ κ. Σ. Στάθη.

Δὲν ἐννοοῦμεν, εἴπομεν, νὰ τὸν ἀδικήσωμεν. Ἀλλὰ καὶ δὲν μπορεῖ νὰ μὴ διατυπώσωμεν μερικὰς ἐπ' αὐτοῦ κρίσεις μας.

Ἀπορεῖται πῶς, ἐν ᾧ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, 20 περίπου, καταγίνεται μὲ τὴν μελέτην τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ ἐν γένει μὲ τὴν λαογραφίαν τῆς νήσου μας, γενικεύει ἕνα ἔθιμον τοπικὸν τῆς Χώρας μόνον καὶ παρουσιάζεται ὑποστηρίζων ὅτι εἶναι ἔθιμον γενικόν, ἰσχύον καὶ εἰς τὰ χωριά, εἰς ὅλην τὴν νῆσον.

Ἀπορεῖται δὲ καὶ διερωτώμεθα κατὰ πόσον τῷ ὄντι ἔχει ἐκμάθει ποῖα ἦσαν τὰ πραγματικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα καὶ διάφοροι παραδόσεις, ποὺ ἔζησαν καὶ διεσώθησαν εἰς τὰ χωριὰ καὶ κατὰ πόσον τοῦτο ἀνεῦρε, τοῦτο, φρονεῖ ὅτι τὰ διάφορα τοιαῦτα τῆς Χώρας εἶναι συνάμα καὶ τῆς ὑπαίθρου νήσου, ὅπως μὲ τὰ «γλυκὰ στὸ τσιγαρόχαρτο» φαίνεται φρονεῖ.

Μὰν δὲ νομίζει ὅτι τὰ εἰς τὴν Χώραν συμβαίνοντα καὶ ἰσχύοντα καὶ τὸν ἐν γένει βίον τῶν Χωραϊτῶν διέκοψαν ἴσχυσαν καὶ εἰς τὰ χωριὰ καὶ διέπουν τὸν καθόλου βίον καὶ τῶν χωρικῶν, πλανᾶται πλάνην μεγάλην.

Δὲν ἐπικρατοῦσαν ἴσως αἱ περιπτώσεις διὰ νὰ ἀντιληφθῇ καὶ παρακολουθήσῃ καὶ νὰ μελετήσῃ τὰς συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα, ποὺ ἴσχυσαν εἰς τὰ χωριά. Ἤδη ὅμως ἀφ' ἧς δὲν ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ μόνον εἰς τὴν Χώραν του,

ΚΡΙΣΕΙΣ

ΝΕΑ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΙΣ;

Ἀναλεξίτοι συμπολῖται δι' ἐπιστολῶν των μᾶς ἐρωτοῦν, ἐὰν ἀληθεύῃ ἢ κατὰ ἐν Κυθήροις κυκλοφοροῦσα διάδοσις, ὅτι πρόκειται νὰ ἔχωμεν νέον ἀναγκαστικὸν ἐσωτερικὸν δάνειον καὶ ὅτι θὰ κοποῦν δι' ἄλλην μίαν φορὰν τὰ χαρτονομίσματα.

Εἶνε ἄρα γε δυνατὸν νὰ ἀπαντήσωμεν μετὰ βεβαιότητος;

Πάντως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ζητήματος ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἀποτολμηθῇ τοιοῦτον πραξικόπημα.

Κατλλήλτερον δύναται ἴσως νὰ γνωρίζῃ ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς τοῦ Λαϊκοῦ Κομματικοῦ Ἄρματος ἀναπληρωματικὸς καὶ ἐκπρόσωπός του ἐν Κυθήροις, σκιᾷ καὶ μνήμῃ τεθνεώτων ὀφείλων τὴν ὑπόστασίν του, ὁ ὁποῖος εἶχε διὰ λογαριασμὸν τῶν νῦν Κυβερνώντων ὑποσχεθῇ καὶ τὴν ἐκανοποίησιν τῶν δραχμοπλήκτων προεκλογικῶς.

ΤΟ ΦΥΤΩΡΙΟΝ ΜΥΡΤΙΔΙΩΝ

Παρ' ὅλην τὴν ἀντίδρασιν τῶν Ἀφεντάδων καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ Προέδρου των τὸ φυτώριον Μυρτιδίων, κατηρτίσθη ἤδη τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων, χωρὶς νὰ φύῃ ἡ διοίκησις αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν πολιτικήν.

Τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων καὶ τῇ ἀρωγῇ τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων διωρίσθη ἤδη εἰδικὸς Γεωπόνος, ὅστις μονίμως θὰ διαμένῃ εἰς Μυρτίδια προσλαμβάνων καὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἀνεπτυγμένους γεωργοὺς ὡς βοηθούς.

Οὕτω πως ἐπετεύχθη ὁ πόθος τῶν Κυθηρίων.

Ἡ ἐπὶ τοῦ φυτωρίου ὠφέλεια θὰ εἶνε μεγίστη διὰ τὰ Κύθηρα καθὼς καὶ ἡ ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ Κυθηρίου εἰδικοῦ Γεωπόνου. Διὰ τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς Ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων ὀφείλεται δίκαιος ἔπαινος εἰς τοὺς ἀπαρτίζοντας αὐτήν.

Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΣΤ

Τὸ θράσος τοῦ πλοιάρχου τῆς Ἑλληνίδος, ὅστις πολλάκις ἐπέδειξε τὴν περιφρόνησιν αὐτοῦ πρὸς τοὺς Κυθηρίους, ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον.

Τὸ ἀτμόπλοιον ἐκ Γυθείου ἔφερεν ἐπιβάτας προτιθεμένους νὰ ἀποβιβασθῶσι εἰς Ἅγιαν Πελαγίαν, καίτοι ὅμως ἦτο ἄκρα γαλήνη, λόγῳ τοῦ ἀπροόπτου τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τῆς πιπτούσης βροχῆς ἐβράδυνον ὀλίγον αἱ λέμβοι νὰ ἀφιχθῶσιν εἰς τὸ πλοῖον, ὁ δὲ κ. Πλοίαρχος αὐταρχικῶς ἦρε τὴν ἄγκυραν καὶ παρὰ τὸν κανονισμὸν ἀπέπλευσε διὰ Μονεμβασίαν, ὅπου ἠναγκάσθησαν οἱ Κυθήριοι ἐπιβάται νὰ ἀποβιβασθῶσι καὶ νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς Κύθηρα δι' ἄλλου ἀτμοπλοίου.

Κατὰ τοῦ εἰρημένου πλοιάρχου ὑπεβλήθησαν ἤδη ἁρμοδίως μυνήσεις, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ δοθῇ κατάλληλον δίδαγμα σεβασμοῦ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν Κυθηρίων, ἔστω καὶ ἂν ἐγκατελείφθησαν οὗτοι ὑπὸ τῶν πολλὰ ὑποσχεθέντων εἰς αὐτοὺς προεκλογικῶς ἀντιπροσώπων τῶν ἀφεντάδων ἐν Κυθήροις καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῶν.

ΧΑΛΙΑ

Ἐπέπρωτο ἐπὶ τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς μεσοβασιλείας τῶν ἐκ προσώπων τοῦ Ἠθικοῦ Ρυθμοῦ ἐν Κυθήροις, νὰ δίδωνται οἱ μεγαλείτεροι κόλαφοι κατὰ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τῆς Νήσου μας ὁλοκλήρου. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἰσχύοντων, μετατεθειμένου τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων ἡ Ἐπισκοπὴ Κυθήρων, ἥτις τοιαύτην κατεῖχε θέσιν εἰς τὸ παρελθόν, νὰ καταργῆται! Τὸ Καψάλι εἰς τὸ ὁποῖον προσήγγιζον τακτικώτατα ἀτμόπλοια ὄχι μόνον ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν Φιλελευθέρων ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐπαναστάσεως ἀκόμη κινδυνεύει νὰ γίνῃ μέρος ὅπου μόνον κουκουβάγιες κράζουν, ὁ δὲ τελευταῖος καραβοκύρης μεταχειρίζεται τοὺς Κυθηρίους ὡς δουλοπαροίκους, ὅπως ἔπραξεν ὁ Πλοίαρχος τῆς Ἑλληνίδος εἰς Ἅγιαν Πελαγίαν! Καὶ αὐτὰ συμβαίνουν παρ' ὅλας τὰς προεκλογικὰς ὑποσχέσεις τῶν εὐγενῶν τοῦ ὑψηλοῦ Κάστρου καὶ τὰ εἰς βάρος τῶν ἀντιπάλων των διαδοθέντα ὑπ' αὐτῶν ψεύδη.

Ἂς τὰ γρίφουν εἰς τὰ τευτέρια των οἱ Κυθήριοι διὰ μελλούσας ἐκλογάς, διὰ νὰ τὰς πιστεύσουν καὶ πάλιν κοὶ ἂς ἐξακολουθήσουν νὰ λέγουν «Διάταξε Ἀφέντη μου!»

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Εἰς ἄλλην στήλην δημοσιεύομεν ἐκκλησιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν πρὸς

"ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ,,
ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δραχμὰς 60—
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Αὐστρ. σελ. 10.—
Ἐτησία Ἀμερικῆς Δολ. 3
Αἰγύπτου Λίραι 1)2

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Ἐπιστολαὶ ἢ χρηματικὰ ἐμβάσματα πρὸς τὸν κ.
ΔΗΜ. ΚΑΡΥΔΗΝ
Χαλκοκονδύλη 30—ΑΘΗΝΑΙ

Κυθηραϊκή Ζωή

Θλίψις

Δὲν μπορῶ νὰ προσδιορίσω τί ἔννοιωσα καθὼς μπῆκα σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ ἐκκλησάκι στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ ἕνα πρωὶ τοῦ Αὐγούστου. Σὰν κάποια ἰσχυρὴ προστασία ἁπλωσα ἐπάνω μου τὰ φτερά της κι' αἰστάνθηκα τὴν ψυχή μου νὰ λύεται ἀπὸ κάθε συναίσθημα περιττό.

Ἐσκάλιζα κάθε πτυχὴ καὶ πονοῦσα ὤ! πῶς πονοῦσα! γιὰ κάθε ἀσχημία ποὺ εὕρισκα μέσα της. Ἕνα κῦμα θλίψεως μ' ἐπλημμύρισε ποὺ ξέσπασα σὲ δάκρυα πικρά. Ἔκλαψα γιὰ τὸ καιὸ ποὺ εἶχα κάνει σὲ ψυχὲς ποὺ ἀγαποῦσα, κάθε σκληρότητα ποὺ εἶχα δείξει γινόταν ἕνας πόνος φρικτὸς ποὺ μοῦ μάτωνε τὴν καρδιά. Καὶ ἡ ψυχή μου γέμισε τότο ἀπὸ ταπεινωσύνη. Ἕνοιωθα τὸν ἑαυτό μου ὁλοένα νὰ μικραίνει, ὁλοένα νὰ ἐξαυλώνεται. Μέσα στὴν κατοικία τοῦ Θεοῦ δὲν ἤμουν παρὰ ἕνα πτωχό, μηδαμινὸ πλάσμα.

Ἡ ψυχή μου γονάτισε τότε καὶ δακρυσμένος δέχθηκα διὰ τὴν εὐτυχία αὐτὴν ποὺ ἐλάτρευσα αὐτὴν ποὺ εἶχα πληγώσει.

Τί νὰ ζητοῦσα! Ὅλα γύρω ξένα, ἀλιάφτα, σὰν μυστικὸ δράμα τῆς ψυχῆς.

Οἱ ἁπλοϊκοὶ χωρικοὶ σταυροκοπόνταν εὐλαβικά. οἱ ἄλλοι ἄκουαν ἀγρημένα, καὶ μονάχη ἀντηχοῦσε ἡ βραχνή, μακρόσυρτη φωνὴ τοῦ ἀσπρομάλλη παπᾶ, καὶ ἡ ἐρρινὴ φωνὴ τοῦ ψάλτη.

Προσπάθησα νὰ προσηλώσω τὸ νοῦ μου ἐκεῖ, γιὰ νὰ βρῶ γαλήνη...

Βγῆκα καὶ ὁρίσατε τὸ φλογισμένο μου μέτωπο στὸ παγωμένο νερὸ τῆς πηγῆς. Στάθηκα κάτω ἀπὸ τὸ γέρικο πλάτανο, κι' ἔστριψα τὴν πλάτη πρὸς τὰ μαῦρα βουνὰ ποὺ σκάλωναν σὰ ν' ἄθελαν νὰ φτάσουν τὸν οὐρανό.

Κύτταξα μπροστά μου τὸ θαυμάσιο δάσος μὲ τὰ πεῦκα. Ἀνάμεσά τους ξεχώριζαν σὲ φιλὲς ἐπιβλητικὲς κορυφὲς τῶν κυπαρισσιῶν.

Ἡ πόλις βυθισμένη ἀκόμη στὴ νάρκη της. Ἕνα βαπόρι μπαίνει στὸ λιμάνι, ὁ πόνος μου ξαναζεῖ. Σκέπτομαι ὅτι σὲ λίγες ὧρες θὰ ξεκινοῦσαμε χωριζόμενοι ἀπὸ τὰ πρόσφιλῆ πρόσωπα τῶν συγγενῶν καὶ φίλων.

Κάποιος θόρυβος μὲ βγάζει ἀπὸ τὴν νάρκη μου· εἶναι οἱ πουλῆται ποὺ ἑτοιμάζουν τοὺς πάγκους τους γιὰ τὸ πανηγύρι· εἰς τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν θὰ εἶμαι ἐδῶ.

Τραβῶ τὸ στενὸ μοτοπάτι ποὺ μυρώνει τὰ πεῦκα, κυνηγημένος ἀπὸ τὴ βοὴ ἀποζητῶντας μιὰν ἐρημικὴ γωνιά, μιὰν ἀκρόβλα γῆς, γιὰ νὰ ἀφήσω ἐλεύθερη ἔστω καὶ γιὰ λίγες ὧρες, ὅλην τὴν θλίψιν ποὺ μὲ βαραίνει...

Γεώργιος Π. Μπλάνος

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

Ἡ ξηρασία εἰς τὴν νῆσον διήρκεσε μέχρι τῆς 12 Δεκεμβρίου· ἀπὸ τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος βρέχει ἀδιακόπως.

— Ἡ σπορὰ ἑπομένως καθυστέρησε, πολλαὶ δὲ σπέρνουν ἀκόμη.

— Τὰ ἐργοστάσια καὶ Ἐλαιοτριβεῖα ἐτελείωσαν τὴν ἐργασίαν μόλις τώρα. Ὅλα εἰργάσθησαν καλά· ἐλάχιστα ἔλαβον μερίδιον κάτω τῶν 2000 ὀκάδων.. ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ λάδι ἀφθονεῖ ἐφέτος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα μας.

— Αὐτηρὸν ἴσως εἶναι ὅτι ἡ τιμή του κυμαίνεται εἰς τὰς 25 δραχ. κατ' ὀκᾶν.

— Ἤρχισαν καὶ οἱ συμπολῖται νὰ δοκιμάζουν τὴν τύχην των διὰ τὸ νέον ἔτος 1935.

— Τὸ 31 εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν διὰ τὰ μικρότερα χωρία, εἰς τὴν Χώραν ὅμως Ποταμὸν καὶ Κάρβουνάδες παίζεται καὶ πόκερ.

— Μετὰ τοὺς Νίκους, Σπύρους, οἱ Μανώληδες, Χρῆστοι, Μαρίες ἑορτάζουν. Κουραμπιέδες ξεροτύγανα εἰς ὀλίγα σπίτια συναντᾶ καὶ δοκιμάζει ὁ ἐπισκέπτης· ὅλα τὰ ἀντικατέστησεν «ἡ πρόοδος» ὁ ἀνομπισμὸς τοῦ κ. Γυμνασιάρχου μας· σοκολατάκι πίπερμιν· τὸ χειρότερο δὲ καὶ ἀνεπαρκέστερον μεζὲς δι' ὀδοντογλυφιδος. . . καημένα καλιτσούνια !..

— Εἰς τὴν Χώραν διοργανώθη χορὸς μετὰ Λαχείου τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου.

— Ἐπίσης εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας «ἐβγαλαν δίσκο» ὑπὲρ τοῦ Ἀγαθοεργοῦ Ταμείου τῆς Μυρτιδιωτίσσης κατόπιν διαταγῆς τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας.

— Ἀπὸ Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὴν Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης ἐβραβεύθη καὶ πάλιν τὸ Κυθηραϊκὸν μέλι τοῦ κ. Σαμίου.

— Φίλος ὑπάλληλος τῆς «Γεωργικῆς Τραπέζης» μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ἐβραβεύθη τὸ Κυθηραϊκὸν μέλι τοῦ Μελισσοκόμου κ. Φατσεᾶ.

— Αὐτὰ τὰ Τῆς-ἄρωνα τῆς νήσου παραπονοῦνται πολλοὶ καθημερινῶς, διὰ νὰ συνδεθῆτε μὲ οἱοδήποτε χωρίον τῆς Νήσου πρέπει νὰ εἰδοποιήσετε τουλάχιστον πρὸ 5 ὡρῶν ὀνδεχομένη ἀποψία τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου τῶν ΤΤΤ. λύεται ἀπὸ τοὺς παραπονουμένους Β. Κασομάτην Καρβουνάδες, Θ. Καδιμάτην Πιτσινιάνικα κλπ.κλπ.κλπ.

— Τὰ δρομολόγια τῶν ἀτμοπλοίων κατήνεγκαν ἀληθινὸν μαρτύριον διὰ τοὺς ταξιδεύοντας συμπολίτας.

— Προχθὲς τὴν 23 Δεκεμβρίου ἡ «Ἑλληνίς» ἐνῷ ἦλθεν εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν ἄφησε τοὺς ἐπιβάτας ἔξω μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι ἀργοῦσαν νὰ ἀνέβουν οἱ βάρκες· εἰς διαμαρτυρίας δὲ ἐπιβατῶν ἐκ Γυθείου ὁ Πλοίαρχος ἀπήντησεν· «θὰ προλάβωμεν τὸ ἄλλο εἰς Μονεμβασίαν» ὅπερ καὶ ἐγένετο.

— Οἱ ἄτυχοι ὅμως διὰ Πειραιὰ ἐπιβάται ἠναγκάσθησαν νὰ πάρουν τὸ βενζινόπλοιον τοῦ κ. Μαζαράκη ποὺ κατὰ τύχην εὑρίσκετο ἐκεῖ.

— Μετ' ὀλίγας ὅμως ὥρας ἐπέστρεψαν εἰς Καψάλιον διότι εἰς τὸν Μαλέα συνήντησαν τρικυμίαν.

— Τὸ ἀνήθικον αὐτὸ τράστ εἶναι ὁ κακὸς δαίμων τοῦ Τσιριγοῦ.

— Ἡ Καρβουνάδα εἶχε τὴν εὐτυχία ὀλίγας ἡμέρας νὰ ἀπολαμβάνῃ μουσικὴν Ραδιοφώνου, μᾶς γράφουν ὅτι παραιδόξως τὸ ραδιόφωνόν των ἐξηφανίσθη.

— Οἱ κυνηγοί μας ἐφέτος εἶναι παρσπονεμένοι. Ὕστερ' ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα ὀρτύκια π ρίμεναν τίς μπεκάτσες· μὰ κι' αὐτὲς ἔγιναν ἀόρατες ἐφέτος· μέχρι τώρα, ὁ καλλίτερος κυνηγός, δὲν σκότωσε οὔτε δέκα.

— Οἱ λαγοὶ χάθηκαν κι' αὐτοί· φαίνεται πὼς φαγώθηκαν, ὄχι βέβαια μεταξύ τους ἀλλὰ ἀπὸ ἄπονα στομάχια τὴν ἐποχὴ τῶν ἐρώτων καὶ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ των, τὴν Ἄνοιξη. Λέγεται πὼς στὴν καταστροφή τους αὐτήν, συνετέλεσαν πολὺ οἱ . . . ἐλκυστικοὶ φανοὶ τῶν αὐτοκινήτων. Οἱ κ.κ. Μαθιουδάκης καὶ Δαιμονάκος, ... «δὲν ἀξίζει νὰ γίνωνται κακοί», γιὰ τέτοιες μικροδουλειές. Καὶ ἴσως ..

— Οἱ Κυνηγετικοὶ Σύλλογοι ὅμως, συζητοῦν διαρκῶς περὶ προστασίας τῆς θήρας, φυλάκων ..

Ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουμέννων βροχερή. Οἱ ἄκαμπτοι στὴ δουλειὰ καὶ ἡν δρᾶσι νέοι Φριλίγκοι, εἰς πεῖσμα τοῦ καιροῦ, διοργανώνουν ἄψε-σβῦσε τὸν ἀπαραίτητο χορό, στὴν εὐρύχωρη αἴθουσα τῆς Κας Χρυσάνθης Νοταρᾶ...

— Τὸ ἴδιο κάνουν κι' οἱ Ἀλοΐζιάνοι στὴν αἴθουσά τους.

— Τὰ Νέα Ἀρωνιάδικα, μὲ τὴν ἵδρυσιν καινουργίου κέντρου ἀρχίζουν νὰ πέρνουν τὴν ὄψιν μικραστικοῦ συνοικισμοῦ. Ἔχουν ὅ,τι θέλουν· Ἄρτιον Ἐμπορικὸν Κατάστημα τοῦ κ. Σπ. Κασιμάτη, τὸ ὡραῖα καφενεῖα τῶν κ.κ. Λ. Παπαδοπούλου καὶ τὸ νέον τῶν Ἀφῶν Ἀρώνη, αὐτοκίνητον, σιδηρουργεῖα, βαφεῖον καὶ καθαριστήριον τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύεται τοῦ κ. Κ. Μασσέλου κλπ.

— Ὁ συμπαθὴς κ. Γεώργιος Μ. Μαυρομμάτης, γνωστὸς γιὰ τὸ χιοῦμορ του, τὴν ἐξυπνη σάτυρά του καὶ τὴν καλή του καρδιά, εἶνε ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ ὁ πάντας ἱκανοποιῶν. Στὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου κέντρου Ἀρωνιαδίκων, πλὴν τῶν ἄλλων του ἀτραξιόν, ἐξεφώνησε καὶ διαφόρους «λόγους», ποὺ πραγματικὰ ἐνεθουσίασαν τοὺς παρευρεθέντας, τῶν ὁποίων τὰ ἐπὶ τούτοις χειροκροτήματα ὑπῆρξαν ὄντως.. παταγώδη.

Ὑψηλόκορμος νεανίας μὲ μύστακα ἀλλὰ Φαίρμπαξ μαῦρα, σγουρά, κυματιστὰ γυαλιστερά, μαλλιὰ χαρίζει πάντοτε καὶ μειδιῶν ἀκούωνει τὸ ὄνομα Γεράσιμος Γεωργᾶς ἡγεῖται ὁμάδος Κυθηρίων μουσικῶν βιολιτζήδων καὶ λαουτιέρηδων, μὲ μόνην ὠφέλειαν ἀντὶ πάσης ἄλλης χρηματικῆς, τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀναλόγου.. ψεῦ! πρὸς τὰς διαστάσεις τῆς γαστέρος του, ἐπισκέπτεται τοὺς ἑκάστοτε ἑορτάζοντας συμπολίτας προσφέρων τὰς μουσικὰς ὑπηρεσίας τῆς ὁμάδος του ὅλως ἀφιλοκερδῶς !..

Δικαίως ὡς ἐκ τούτου κατακτᾶ συνεχῶς ὅλο καὶ νέας συμπαθείας μεταξὺ ἄλλα καὶ ἤρχισε, συχνά, ταλευταίως, νὰ ἐπισκέπτεται διάφορα χωρία, τινὰ μάλιστα, καθὼς λέγεται, εἶναι ζήτημα ἐὰν ἄλλοτέ ποτε ἐπεσκέφθη, θὰ δυνηθῆ ἐκ τῆς ἀμέσου ταύτης ἐπαφῆς. νὰ μελετήσῃ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὸ καθ' ἑαυτὸ Τσιριγώτικο πνεῦμα, τὸν γνήσιον Τσιριγώτικον χαρακτῆρα καὶ τὴν πραγματικὴν Τσιριγώτικην ζωήν. Ὥστε ἐκ τῶν τυχὸν μέλεσῶν του νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν γενικὰ Κυθηραϊκὰ δεδομένα καὶ ὄχι στενῶς Χωραΐτικα τοιαῦτα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ μας ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Σ. Στάθης νὰ ἔχωμεν τὴν ταπεινὴν γνώμην, ὅτι δὲν ἀντιπροσωπεύουν ὁλόκληρον τὸν Κυθηραϊκὸν Κόσμον.

Ὁπωσδήποτε, διὰ «τὰ γλυκὰ στὸ τσιγαρόχαρτο», αὐτὰ εἶναι ἔθιμον Χωραΐτικον, τοῦ μέσα ἀπὸ τὴν Πορτέλλα Κόσμου, τὸν ὁποῖον θέβαια ἄριστα, ἀναντιρρήτως, γνωρίζει κατὰ βάθος ὁ κ. Σπῦρος Στάθης. Ὄχι δὲ καὶ τοῦ ἔξω τῆς Πορτέλλας μέχρι τὸ Μουδάρι Κόσμου τῶν Χωρικῶν Κυθηρίων, ὃν παρὰ τὰς λαογραφικὰς μελέτας του, τὰς ὁποίας σεβόμεθα καὶ ἐκτιμῶμεν, γνωρίζομεν καλλίτερον ἡμεῖς ὡς ἐκ τῶν σπλάγχων τουπρεερχόμενοι καὶ μέσῳ αὐτοῦ ζῶντες.

ΔΗΜ. ΕΜΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Στὸ σβύσιμο τοῦ Χρόνου.

Μὴ μ' εὐχηθῆτε...

Πόθοι κρυφοὶ ποὺ σμίγετε μὲς τῆς καρδιᾶς τὰ βάθη
καρτερικὰ προσμένοντας κόπριαν ἀναλαμπή,
γιατὶ σταθήκατε βουβοί, γιατὶ ἡ πνοή σας 'χάθη
μὴ γιατ' ὁ χρόνος ἔσβυσε δίχως καμιὰν αὐγὴ
νὰ σᾶς ξυπνήσῃ τῆς χαρᾶς τὸ διάφανο τὸ δάκρυ ;

— = —

Στοῦ χρόνου τὸ ξεψύχισμα γιατὶ νὰ ξεψυχῶτε νὰ μὴ [σᾶς νοιόθω πιὰ
γιγαντωμένους, θαλλεροὺς ὅπως στὰ τόσα χρόνια,
μὴ δὲν σᾶς διπλοφύλαξα στὴ δόλια μου καρδιὰ
μὴ σᾶς κτυπήσῃ ἀπόνετα τοῦ κόσμου ἡ καταφρόνια
καὶ σᾶς μολύνῃ ; μείνετε κάντ' μου συντροφιά !

— = —

Μά... δὲν μ' ἀκοῦτε. Φεύγετε.. καὶ ὁ καινούργιος χρόνος [ποὺ προβαίνει
μὲ βρίσκει δίχως συντροφιὰ δίχως πόθους κι' ἐλπίδες
κι' ἔρημος στροβιλίζομαι στὸν κόσμο ποὺ διαβαίνει
θαρεῖς, κι' ὁ ἥλιος τράβηξε 'πὸ μένα τὴς ἀχτίδες !
Μὴ μ' εὐχηθῆτε. Ἡ εὐχὴ γιὰ μένα 'ναι χαμένη

28)12)34 Δ. Π.

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΚΑΤΑΙΓΙΔΟΣ

Ἦταν μιὰ νύχτα καταιγίδος, ὁ βορτᾶς φυσοῦσε λυσσασμένος. Ἡ βροχὴ ἔπεφτε μ' ἕνα ἀπόκοσμο λὲς ὅτι ἄνοιξαν οἱ καταρράκτες τ' οὐρανοῦ καὶ τὸ ἐξερβόλιμάς περνιαζε ὡς τὰ κόκκαλα.

Τὸ καπηλειὸ βούιζε ἀπ' τὰ γέλοια καὶ τὴς φωνὲς ἀῶν θαλασσινῶν. Ἡ λάμπα ἔριχνε τὸ τρεμάμενο φῶς γύρω κι' ἐμεῖς ἀκούγαμε τὸν Καπετὰν-Νικόλα νὰ διηγῆται μιὰ σελίδα τῆς ζωῆς του.

«Τὸ κῦμα σπάει στὴς ἀκρογιαλὲς καὶ φουρτουνιασμένο ξεσπᾶ ἀνασέρνοντας ὅλες τὴς ἀμουδιὲς τῆς πανώριας πατρίδος μου.

Ἤμαστε φτερὰ πατημένα στὴ φουρτοῦνα τοῦ πελάγου ἀφημένα.

Ἤμαστε διαβάτες ποὺ γυρνοῦμε, τὴν ἡσυχία γυρεύοντας νὰ βροῦμε.

Μόνο ὁ θάνατος δίνει ἀνακούφιση στὸ βασανισμένο κορμί μας καὶ λευτεριὰ στὴν πονεμένη μας ψυχή.

Λουλεύω σαράντα χρόνια, ὁ χρόνος χάραξε μὲ τὸ ἀσαλένιο του λεπίδι βαθειὰ τὸ πέρασμά του ἐπάνω μου. Μὰ ἀπόψε δὲν τὰ λύγασα τάλλα.

Μιὰ δυστυχία μόνο κατάστροψε τὴ ζωή μου...

Ἦταν μιὰ βραδυὰ τὸν κι' ἀπόψε, ὡς τότε νόρτζα τὴ ζωή, αἰώνια γαρμένη χαρὲς γιατὶ γεννήθηκα σ' ἕνα νησί, ποὺ στὸ αἷμα τῶν κατοίκων του εἶναι ἀνακατεμένη ἡ χαρὰ γιὰ τὸ ταξίδι, τοῦ μισεμοῦ.

Ἔτσι κι' ἐγὼ ξενιτεύτηκα μικρὸς τ' ἄπειρα μάτια μου ἀνείκρυσαν πράγματα καινούρια, ποὺ ἔκαναν τὴ ζωή μου γεμάτη χάρες. Ἀπὸ κεῖνο τὸ βράδυ κατάλαβα τὴ ζωὴ μὲ τὰ φαρμάκια της. Ἦταν ἕνα δειλινὸ θλιμένο καὶ μέγα βάρος στὴν καρδιά, σφίγκοντας εἶχα φουρτοῦνα στὴν καρδιὰ μεγαλύτερη πιὸ ἄγρια ἀπὸ κείνη τῆς θάλασσας ἕνα ἀνώνυμο γράμμα, ποὺ μοῦ φανέρωνε τὴν ἀπιστία τῆς γυναίκας μου. Ταξίδευα γιὰ τὸ νησί. Μόλις πιάσαμε τράβηξα γιὰ τὸ χωριό μου.

Ἡ μπόρα εἶχε ἐξεσπάσει, τὸ φαρμάκι ἐδηλητηρίαζε τὴ σκέψη μου, τὸ φίδι τῆς ζήλιας δάγκωνε τὸ κορμί μου.

Ἔσφιγκα στὸ χέρι μου δίκοπο μαχαίρι καὶ διάβαινα στράτες καὶ λαγκάδια γιὰ νὰ φτάσω στὸ σκοπό μου.

Κι' ἐνῶ ἡ τύχη εἶχε ἁπλώσει τὰ κατάμαυρα ἀλιαπέρατα πέπλα της ἡ βροχὴ ἔπεφτε κρουνηδόν, πλησίαζα σὲ λίγο στὸ χωριό μου καὶ μὲ σφιγμένη τὴν καρδιὰ ἔφτασα στὸ σπιτικό μου.

Κάποιο φῶς μοῦ φάνηκε ὅτι εἶδα νὰ φεγγίζῃ κι' ὕστερα νὰ σβύνῃ στὰ παράθυρα τοῦ σπιτιοῦ μου.

Εἶδα κάποιο χωρικό, νόμισα ὅτι ἐχάνετο μὲς τοὺς ἴσκιους τοῦ περιβολιοῦ μου.

Πετάχτηκα ἀλαφασμένος ἔσπρωξα τὴν πόρτα, χύμηξα μέσα καὶ κάρφωσα τὸ μαχαίρι μου στὸ σῶμα τῆς γυναῖκας μου, ἔριξα τὸ βλέμμα μου στὸ εἰκονοστάσι καὶ νόμισα ὅτι οἱ εἰκόνες μὲ κύτταξαν βλοσυρά: Σὰν τρελλὸς ἔκλεισα πίσω μου τὴν πόρτα καὶ χάθηκα στὰ ὁλοσκότεινα λαγκάδια τοῦ χωριοῦ μου.

Ἀπὸ ἐκείνην τὴ σκοτεινὴ γυρνῶ πάντα, διαβάτης αἰώνιος. Δὲν ξεκουράστηκα ποτέ μου, καὶ μόνο ὁ θάνατος ὅταν θὰ μοῦ σφραγίσῃ τὸ στόμα μὲ τὰ πικρὰ χέρια του, θὰ δώσῃ λευτεριὰ στὴ κουρασμένη μου ψυχή:

Σηκώθηκα, ἔκλεισα τὴν πόρτα. Λίγος παγωμένος ἀέρας μὲ κτύπησε στὸ πρόσωπο. Τὰ πάντα πάλι σώπασαν. Ἦταν ἕνα θῦμα κι' αὐτὸς τῆς μοίρας ἢ ὄχι:

Ἁπλῶς εἶχε ἐκπληρώσει τὸ καθῆκον του, μὲ τοὺς ἀγράφους νόμους τῆς πατρίδος του.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΛΑΝΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Δημ. Στρατηγον Λιδάσκαλον, Μυλοπόταμον. — Ἐπιστολήν σας μὲ ἔγγραφον κ. Ἐπιθεωρητὸν ἐλάβομεν, δυστυχῶς ἀπωλέσθη εἰς τὸ τυπογραφεῖον. Παρακαλῶ ἀποστείλατέ μας τὶ δυνατὸν ἀντίγραφον, ἵνα δημοσιεύσωμεν ἑπόμενον φύλλον.

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Προκειμένου συνεργάτης ἡμῶν, εἰδικὸς περὶ τὰ ἀρχαῖα ἔγγραφα, νὰ προβῇ εἰς τὴν σύνταξιν ἱστορίας τῶν Κυθήρων, ὡς τὴν ἀντελήφθησαν οἱ χωρικοὶ καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοῦ Ἀρχειοφυλακείου Κυθήρων ἀπωλέσθησαν ἤδη τὰ κυριώτερα ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἠδύνατο νὰ βασισθῇ τις, οὕτω πως δὲ ἐπῆλθε ουσκύισις τῶν γεγονότων, παρακαλοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἔχουσιν εἰς χεῖρας αὐτῶν παλαιὰ ἔγγραφα Κυθηραϊκοῦ περιεχομένου, νὰ μᾶς τὰ ἀποστείλωσιν. Ἡμεῖς θὰ τὰ παραλάβωμεν ὑπευθύνως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει καὶ ἀφ' οὗ τὰ φωτογραφήσωμεν θὰ τὰ ἀντιγράψωμεν καὶ θὰ τὰ ἐπιστρέψωμεν σῶα καὶ ἀσφαλῆ εἰς τὸν ἀποστολέα, ὁμοῦ μετὰ δακτυλογραφημένου ἀντιγράφου.

τῶν ὁποίων, πολλαὶ ὡς θρυλεῖται, προέρχονται καὶ ἀπὸ τριψφρᾶς τοῦ ὡραιοκόσμου ὑπάρξεις...

Οἱ φίλοι του, τοὺς ὁποίους.. «οὐκ ἐᾷ Καθεύδειν, τὸ τοῦ Γεραοίμου τρόπαιον», πολλάκις διὰ παρατσουκλίων κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἧττον κολακευτικῶν, προσπαθοῦν χαιρεκάκως νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν μέρος τῆς γοητείας του !.. Οὕτω τὸν ἀποκαλοῦν τριώρφορον,. πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν, καί.. οὐρανοξύστην. (Σημειωτέον ὅτι τὸ ὕψος του πλησιάζει τὰ δύο μέτρα.

Ὁ Φέρελπις ὅμως οὕτως νεανίας μὴ δίδων προσοχὴν εἰς τοιούτου εἴδους... φιλικὰς περιποιήσεις, ἀπαντᾶ πάντοτε μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν ἐκεῖνο χαμόγελο τοῦ φιλοσόφου, καταβροχθίζων ἀπλήστως τοὺς ὡραίους μεζέδες καὶ ρίπτων μέσα του ἄφθονον ποσόσημα ρητηνήτου.

Τέλος,.. μαΐστρος αὐτὸς! μὲ τὰ μαλιὰ καλλιτεχνικῶς ἀνακατωμένα ἀνωθεν τῆς μουσικοτραφοῦς κεφαλῆς του, παίρνει τὸ λαούτο, καὶ τότε!.. Ὦ τότε!..—Τὸ σύμπαν ἐνθουσιάζεται,.. χορεύει. Ἀπὸ τοὺς.. ἀρρήτου γλυκύτητος μουσικοὺς φθόγγους τοὺς ὁποίους ἐκπέμπει τὸ στενάζον... ἀπὸ τὸ μένος τῆς δεξιᾶς του χειρὸς μουσικὸν ὄργανον, ἐνθουσιᾷ καὶ πρῶτος ἐκεῖνος. Διὰ χαριτωμένης κλίσεως τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ ἐμπρὸς μέχρι προσκολήσεως τοῦ εὐαισθήτου αὐτιοῦ του ἐπὶ τοῦ ὀργάνου, παρακολουθεῖ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας τὴν πανδαισία τῆς Κυθηραϊκῆς μουσικῆς. Οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ὑπὸ τὰς διαταγάς του διατελοῦσαν μουσικὴν ὁμάδα νεανίαι Κυθήριοι τρέφουν πρὸς τὸν μαέστρον των ἀπεριόριστον ἐκτίμησιν, διότι, ὡς τοὺς ἐπαναλαμβάνει συνεχῶς, χάρις εἰς ἐκεῖνον περνοῦν καὶ αὐτοί.. «σὰν πλούσιοι»..! μερικὲς βραδυὲς εἰς τὰ σπίτια τῶν ἐορταζόντων Κυθηρίων !..

Προχθὲς ἐδόθη καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ εὐχάριστος εὐκαιρία νὰ θαυμάσωμεν τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτὴν ὁμάδα ὑπὸ τὴν ἐμπνευσμένην διεύθυνσιν τοῦ.. μεγάλου.. μουσικοῦ ἀνασήματος μαέστρου της, εἰς τὴν ἐν Καλλιθέᾳ οἰκίαν τοῦ κ. Παναγ. Ἰσύγ. Κρίθαρη.

Εἰς τὸν γιγαντόσωμον αὐτὸν καὶ συμπαθέστατον ὁμολογουμένως, ἐκ τοῦ ὡραίουΠρογγὶ νεανίαντὸν φαιδρύνοντα πᾶσαν Κυθηραϊκὴν διὰ τῆς.. Ὑψηλῆς παρουσίας του συγκέντρωσιν, ἀξίζουν ἔπαινοι καὶ συγχαρητήρια.

ΤΟ ΚΟΣΚΙΝΟ

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας, ἐκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας ἀνεγράφη, εἰς τὴν τρίτην σελίδαν καὶ ὑπὸ τὸν τίτλον «Μελισσοκομικαὶ συζητήσεις, εἰς τὸν τρίτον λόγον δι' ὃν δέον νὰ προτιμᾶται ἡ Ἀμερικανικὴ κυψέλη τῆς Εὐρωπαϊκῆς, ὅτι ἡ «εἴσοδος (ὁ συρμὸς εἶναι εἰς τὸ ἄκρον» ἐνῶ τὸ ἀντίθετον συμβαίνει. Ὁ συρμὸς εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν κυψέλην εὑρίσκεται εἰς τὸ μέσον, εἶναι δὲ καὶ τοῦτο σπουδαῖον πλεονέκτημα αὐτῆς...

ΜΑΡΟΥΣΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ
ΜΟΔΙΣΤΑ
ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ - ΚΥΘΗΡΩΝ
ΤΕΧΝΗ—ΕΦΑΡΜΟΓΗ—ΓΟΥΣΤΟ
ΟΛΑ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΟΔΕΛΑ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΟΣ
ΕΝ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΩ ΚΥΘΗΡΩΝ
ΤΕΧΝΗ ΣΤΕΡΕΟΓΩΣ—ΜΟΔΑ
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΕΜΠΟΡΡΟΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜ. Μ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ
ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 46
— ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ —
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
Ἀγγλικῶν, Γαλλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν ὑφασμάτων
Κοπτικὴ καὶ ἐφαρμογὴ ἀπαράμιλλος
ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

Πεζὸ τραγοῦδι

Σ' ἕνα ζευγάρι

Μὲ τὸ δαχτυλίδι τοῦ ἀρραβῶνα περασμένο στὸ δάχτυλο, μὲ τὴν ἔκφρασι τῆς εὐτυχίας ζωγραφισμένη στὰ ὡραῖα σας πρόσωπα, σταθῆκατε μπροστὰ στὸ φωτογραφικὸ φακό, σ' ἕνο αἰθέριο σύμπλεγμα, ταιριαστὸ ζευγάρι!.. Αὐτὸς ἀνέλαβε τὴν ἱερὴ ὑποχρέωσι, νὰ παρουσιάσῃ καὶ σὲ μᾶς ποὺ ζοῦμε μακρυὰ σας τὶς εὐτυχισμένες μορφές σας, φωτισμένες ἀπὸ τὸ φῶς τῆς ἀφοσιώσεως, καὶ τῆς ἀγάπης!.

Μὲ τὴ χαρὰ σᾶς δέχτηκα ἀγαπημένοι μου!

Ἡ φωτογραφία σας, ἔγινε στολίδι τοῦ γραφείου μου πολύτιμο, ποὺ πάνω της βρίσκει τὸ βλέμμα μου τὴ χαρά, καὶ μὲ κάνει νὰ νοιώθω τὴν ἐσωτερική, τὴ βαθειά, τὴν ἀληθινή, εὐτυχία. Αἰσθάνομαι πὼς μέσα του ἔχει ὁ καθένας σας κρυμμένο γιὰ τὸν ἄλλονε ἕναν ὁλόκληρο θησαυρό. Κι' οὔτε χρυσάφι φυσικὰ εἶναι αὐτὸς ὁ θησαυρὸς οὔτε ὕλη, ποὺ νάχῃ βάρος καὶ ὄγκο, ὅπως τὴν θέλει ἡ φυσική. Κι' ὅμως, ὁ ὄγκος του εἶναι τέτοιος, ποὺ μπορεῖ τὸ σύμπαν νὰ γεμίσῃ. Κι' ἐκεῖ ποὺ μένει, βαθεια κρυμμένος μέσα στὶς πιὸ ἀπόκρυφες πτυχὲς τῆς καρδιάς, συγκατοικεῖ μὲ τὴν ψυχή, καὶ ζῆ μαζί της, καὶ τὴν τρέφει, καὶ τὴν δυναμώνει!...

Στολίδι τοῦ γραφείου μου μικρὴ φωτογραφία, ἀ

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Τό Ξίππασμα

Παραμονή πρωτοχρονιάς. Εἶχαν περάσει τὰ μεσάνυχτα καὶ ὅλο τὸ χωριὸ μὲ τἄσπρα του καθαρὰ σπιτάκια φάνταζε σὰν μαγικὸ ὑπερκόσμιο πλάνο κάτω ἀπ' τὸ ἀμυδρὸ φῶς μιᾶς ὁλοκίθαρης ξάστερης βραδιᾶς. Ὅλοι οἱ χωριανοὶ εἶχαν παραδοθῆ στὸν ἥσυχο καὶ ἀτάραχτον ὕπνο τοῦ δικαίου, τὴ μόνη ἀπόλαυσι ποὺ κανένας δὲν στερεῖται ὕστερα ἀπὸ τὴ βαρειὰ καὶ τίμια δουλειὰ τῶν ἀγρῶν. Παντοῦ ἀπέραντη ἡσυχία καὶ γαλήνη, πολύτιμα ἀγαθά, ἄγνωστα στοὺς ἀνθρώπους τῶν πόλεων.

Μόνο ὁ Φασούλας ὁ Κουτσομύτης δὲν μποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ. Ἄγρυπνος καθόντανε μπροστὰ στὸ τραπέζι, κάτω ἀπὸ τὸ τσίμπλικο φῶς τοῦ λυχναριοῦ του καὶ ἦταν πεσμένος σὲ μιὰ βαθύτατη συλλογή.

Ὁ Φασούλας ἦταν μιὰ ἀγιάτρευτη πληγὴ τοῦ χωριοῦ. Στὴν ἀσπιλη κοινωνία του μιὰ μαύρη κηλίδα, ποὺ κανένα μέσο, κανένα γιατρικὸ δὲν μποροῦσε νὰ καθαρίσῃ. Ἦταν νοικοκύρης ἄνθρωπος, μὰ εἶχε τὸ κακὸ ἐλάττωμα νὰ θεωρῇ τὸν ἑαυτό του νοικοκύρη καὶ στὴ περιουσία τῶν ἄλλων... Κανεὶς χωριανὸς δὲν μποροῦσε νὰ χαρῇ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του. Ἡ λεμονιές, ἡ πορτοκαλιές, ἡ μηλιὲς κι' ὅλα τὰ ἄλλα καρποφόρα δένδρα, μαστώσανε τοὺς καρπούς τους γιὰ τὸ Φασούλα!.. Τὸ τσουράλι τοῦ Φασούλα κάθε νύχτα ἔβγαινε ἀπ' τὸ σπῆτι ἄδειο καὶ γύριζε στὸν ὦμο του φορτωμένο μὲ τοὺς ξένους καρπούς. Κοκορόπουλο δὲν λαλοῦσε στὴ γειτονιά του!.. Γιατὶ τὸ τσουκάλι του—ἄπατος πιθος Λαναΐδων—ἦταν ἕτοιμο νὰ τὸ δεχθῇ καὶ οἱ τρομερὲς μασέλες τοῦ Φασούλα νὰ τὸ καταβροχθίσουν. Οἱ χωριανοί, τὸν ἔβριζαν, τὸν δείρανε πολλὲς φορές, μὰ ὁ Φασούλας ἦταν ἀδιόρθωτος. Καὶ στὴν ἀστυνομία τὸν πῆγανε καὶ τὸν καταγγείλανε, μὰ πάντα, σὰν καλοκάγαθοι ἄνθρωποι ποὺ ἦσαν, τὸν ἐλυπόντουσαν—γιατί ἄμα τάβριχνε σκοῦρα τοὺς ἄρχιζε τὴν κλάψα καὶ ἀποσύρανε τὶς μηνύσεις ποὺ τοῦ κάνανε.

—Συχωρᾶτε με μπρὲ παιδιὰ καὶ δὲν τὸ μετανάνω! Λυπηθῆτε με φτωχὸς ἄνθρωπος εἶμαι!

Καὶ πάντα τὸν συχωρούσανε.

—Τί θὰ ξεδιαλέξωμε μαθὲς νὰ τονε βάλωμε φυλακή; Χριστιανοὶ δὲν εἴμαστε; Ἄς τον νὰ πάῃ στὸν διάβολο ποὺ νὰ τοῦ δώσῃ τὸ γλυκό του! Λύτη ἡ δουλειὰ βάσταξε χρόνια καὶ ὁ μὲν Φασούλας ἔκλαβε, οἱ δὲ χωριανοὶ τὸν συγχωρούσανε!..

Τὴν παραμονὴ λοιπὸν τῆς Πρωτοχρονιᾶς ἐκείνης ὁ Φασούλας, κατάστρωσε καλὰ τὸ σχέδιό του καὶ μὲ μεγάλη προσοχὴ νὰ μὴ τὸν ἀκούσῃ κανεὶς ἄνοιξε μιὰ μεγάλη σεντούκα, ἔβγαλε ἕνα παλιὸ πελώριο ζωνάρι ἄσπρο, πλεμμένο ἀπὸ κατάλευκο μαλλὶ τοῦ προβάτου καὶ τὸ τύλιξε στὸ κεφάλι του, ἔτσι ποὺ ἔγινε σὰν σαρίκι γενητσάρου... Ὁ Φασούλας κύτταξε στὸν καθρέφτη καὶ χαμογέλασε! –Καλὸς εἶμαι ἔτσι δά!... —εἶπε στὸν ἑαυτό του. Σίγουρα κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μὲ γνωρίσῃ, γιατὶ μάτια μου φαίνομαι σὰ χότζα.!

Κατόπιν πῆρε ἕνα παλιὸ ἄσπρο σεντόνι, τὤρριξε στὴ πλάτη του καὶ καὶ σκεπάστηκε ὡς τὰ πόδια. Τραβήχτηκε πιὸ μακρυὰ γιὰ νὰ δῇ ἀλάκαιρο τὸ μπόϊ του στὸν καθρέφτη κι' εὐχαριστημένος ξαναπε:

—Ἐ! τώρα πλέα, μολογουμένως, εἶμαι σὰ ξίππασμα! Ὀμπρὸς λοιπὸ κι' ὁ Θεὸς βοηθός!...

Ἔκαμε τρεῖς φορὲς τὸ σταυρό του, σιγάνοιξε τὴ ξώπορτα τοῦ σπιτιοῦ κι' ἐξαφανίστηκε ἀνάμεσα στοὺς ἔρημους δρόμους τοῦ χωριοῦ...

II

—Μωρὴ Ἀγγελικὼ δὲ πέφτεις μπρὲ παιδάκι πιὰ νὰ κοιμηθῆς; Μιὰ ἡ ὥρα ἐσήμανε! Ἐδὰ ἐσὺ μάτια μου θὰ ξημερωθῆς! Ἔλα πέσε!

—Κοιμήσου μπρὲ μάννα κι' ἔννοια σου! καὶ θἄρθω κι' ἐγὼ τώρα! Νὰ λιγάκι ἀκόμα θὰ πλέξω κι' ἔρχομαι! Δὲ νύσταξα δὰ κι' ἀκόμα. Λύριο ὅλη μέρα θᾷ καθόμαστε, δὲν ἔχομε δουλειά.

Ἡ γρηὰ Ἑλενιὼ - ἔτσι λέγανε τὴ μάννα τῆς Ἀγγελικῶς - εἶχε πέσει ἀπὸ νωρίς, μὰ ὅσο ἔνοιωθε τὴ κόρη της στὸ πόδι, δὲν τῆς κολλοῦσε ὕπνος τῆς κακομοίρας. Μὰ καθὼς ἦταν πιὰ κουρασμένη, ὕστερα ἀπὸ τὴν παρατήρησι ποὺ ἔκαμε 'στὴν κόρη της, σὰν νὰ ξένοιασε μὲ τὴν ἐλπίδα πῶς καὶ ἡ Ἀγγελικὼ θἄπεφτε κι' αὐτὴ σὲ λίγο, γύρισε ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ κρεββατιοῦ κι' ἀποκοιμήθηκε βαθειά!

Ἡ Ἀγγελικὼ ἐξακολούθησε νὰ πλέκῃ, ὅταν ξαφνικὰ σὰν νἄκουσε ἔξω 'στὴν αὐλὴ μιὰ παράξενη φασαρία. Ὕστερα τ' αὐτί της προσεκτικά. Ὕστερα ἀπὸ μιᾶς στιγμῆς ἡσυχία, ἄκουσε τὶς κόττες της νὰ φωνάζουν τρομαγμένα.

—Ἶντα νἆναι μαθές; διανοήθηκε! Ἐλελέψανε μωρὲ ἡ κόττες μου καὶ φωνάζουν ἔτσι;... Ξαναάστησε τ' αὐτί της! Ἡ φασαρία τώρα ἦταν πιὸ ξάστερη. Τινὰ χτῆκε ἀπ' τὴ θέσι της καὶ σιγὰ σιγά, νὰ μὴ ξυπνήσῃ τὴ μάννα της, ἄνοιξε τὴ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της καὶ κύτταξε ἔξω 'στὴν αὐλή.

Ἕνα πελώριο ἄσπρο πρᾶμμα φάνταζε σὰν ξίππασμά. Ἡ Ἀγγελικὼ, ἤτταν φύσει γενναία κοπέλλα καὶ δὲν σκιαζόντανε εὔκολα. Ἔκανε ἕνα βῆμα πάρα ἔξω, ἔτριψε τὰ μάτια της καὶ κύτταξε.

— Χριστὸς καὶ Παναγία μου, – ψιθύρισε σταυροκοπημένη; – Ἴντα ναι τοῦτο μωρέ;..

Τὸ ... ξίππασμα μὲ τἄσπρο πελώριο σαρίκι στεκόντανε ἀκούνητο στὴν ἀρχὴ κι' ὕστερα σὰν νἄσκυψε λιγάκι μπρός, ἕτοιμο θαρρεῖς νὰ χυμίξῃ ἀπάνω 'στὴν κοπέλλα κι' ἔβγαλε μιὰ φωνὴ—σὰν σφύριγμα τρομαγμένου φειδιοῦ.

Σσσσσσ!... Σσσσσσ!...

Ἡ Ἀγγελικὼ δὲν φοβοῦνταν ξιππάσματα!

Μεστωμένο θηλυκό, χαλυβδωμένο 'στὴ σκληρὴ δουλειὰ τῶν ἀγρῶν, μὲ ἀντρίκια καρδιά, μὲ χέρια ροζιασμένα ἀπ' τὴν ἀξίνα καὶ κορμὶ σκληρημένο ἀπ' τοὺς κόπους τῆς τίμιας δουλειᾶς τοῦ χωριοῦ, ἀνεμόδαρτο κουφάρι ἀπ' τὸ σκληρὸ κι' ἀδιάκοπο ἀγέρα τοῦ νησιοῦ! Προχώρησε ἀκόμα ἕνα βῆμα κι' ἁρπάζοντας ἕνα ραβδὶ 'στὸ χέρι ποὺ ἔτυχε νὰ βρῇ μπροστά της, ἄνοιξε καλὰ τὰ μάτια νὰ δῇ!.. Νὰ γνωρίσῃ!.. Τὸ ξίππασμα σὰν νὰ κουνήθηκε λίγο πρὸς τὰ πίσω, ἐνῶ ἕνας δυνατὸς κρωγμὸς πνιγόμενης κόττας ἀκούστηκε καθαρά, καὶ σβύστηκε ἀμέσως.

— Ἐσύ σαι μωρὲ παλιόκορμο Φασούλα; –ξεφώνησε! – Ἐσύ σαι σὲ γνώρισα!... Ἄσε μωρὲ κάτω τὶς κόττες μου κατραμένε!...

Μπροστὰ 'στὴν ἀποφασιστικὴ αὐτὴ φωνὴ τῆς Ἀγγελικῶς, ὁ Φασούλας—τὸ ξίππασμα—μ' ἕνα πήδημα 'στὸ πίσω μέρος τῆς αὐλῆς ποὺταν τὸ λαγκάδ, ἐξαφανίστηκε...

III

Τὴν ἄλλη μέρα ὅλο τὸ χωριὸ ἦταν ἀνάστατο. Ἀπὸ σπῆτι τῆς Ἀγγελικῶς εἶχαν μαζευτῆ ὅλοι οἱ χωριανοὶ ποὺχαν καῆ ἀπ' τὶς κλεψιὲς τοῦ Φασούλα. Ἐκεῖ ἦταν ὁ Νικόλας ὁ Στρεψόδικος, ὁ Δημήτρης ὁ Μπετοβῆς μὲ τὴ γυναῖκα του, ἡ Μαρούλη τοῦ Παπᾶ Χαλβᾶ, ἡ Ἐρήνη τοῦ Πασατούμπα καὶ πλῆθος ἄλλων χωριανῶν ποὺ ἦταν ἐξαγριωμένοι ἐναντίον τοῦ Φασούλα. Ἡ Ἀγγελικὼ τοὺς ἐξιστόρησε τὸ κακὸ ποὺ τῆς ἔγινε καὶ πῶς τῆς λείπανε δυὸ κόττες ἀπ' τὸ κοττέτσι καὶ ὅτι καλὰ ποὺταν ξυπνητὴ ἀλλιῶς ὁ Φασούλας θὰ τῆς ἔπαιρνε ὅλες τὶς κόττες της. Ὕστερα ἀπὸ πέντε ὧρες συζήτησι, ἀποφασίσανε νὰ καταβοῦν ἀμέσως 'στὴ χώρα καὶ νὰ καταγγείλουνε τὸ Φασούλα 'στὴν Ἀστυνομία.—Ἀ!... μὰ δὲν τρωγόντανε μπρὲ μάτια μου πιά!

Ἐπήγανε πράγματι 'στὴ χώρα, τοῦ κάνανε μήνυσι κι' ὁ Φασούλας συνελήφθη κι' ὡμολόγησε. Ἡ κλάψες του δὲν εἶχαν πέρασι!

Ἡ μήνυσι πῆγε 'στὸν Εἰσαγγελέα καὶ σὲ τρεῖς μῆνες προσδιορίσθηκε ἡ δίκη 'στὸν Πειραιά.

Στὴ δίκη αὐτὴ ἐκτὸς ἀπ' τὴν Ἀγγελικὼ ποὺταν παροῦσα, ξεσηκώθηκε καὶ τὸ μισὸ χωριὸ καὶ πῆγαν ἐκεῖ. . Μόνο ὁ Φασούλας ἔλειπε. .

Τὸ δικαστήριο καταδίκασε ἐρήμην τὸ Φασούλα σὲ 200 δραχμὲς χρηματικὴ ποινὴ καὶ τὰ ἔξοδα.

Ἄμα ἡ Ἀγγελικὼ καὶ οἱ μάρτυρες γυρίσαν στὸ Τσιρίγο καθήσανε καὶ λογαριάσανε σὲ τὶ ἔξοδα μπήκανε γιὰ νὰ δικάσουν τὸ Φασούλα. Καὶ βρήκανε πῶς ὁ κάθε ἕνας εἶχε ξοδέψῃ πάνω ἀπὸ 600 δραχμὲς γιὰ ναῦλα, ξενοδοχεῖα κλπ κι' ὅλοι μαζὶ ὡς 10 χιλιάδες δραχμές.

Τότες λοιπὸν ὁ Νικόλας ὁ Στρεψόδικος φώναξε μιὰ Κυριακὴ ὅλους τοὺς χωριανοὺς ὅταν ἀπόλυσεν ἡ ἐκκλησία καὶ τοὺς εἶπε:

Ἀκοῦστε χωριανοί. Ἀφοῦ μαθὲς γιὰ δυὸ κόττες, καταδικάστικε ὁ Φασούλας σὲ 200 δραχ. πρόστιμο κι' ἐμεῖς οἱ παθόντες νὰ ποῦμε—πληρώσαμε ἀπάνω ἀπὸ ἑξακόσες ὁ καθένας, γιαυτὸ προτείνω – γιὰ νὰ λείψουνε τὰ δικαστήρια καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τὰ χασομέρια, — νὰ δίνωμε μὲ τὴ σειρὰ ὁ καθένας, κάθε Κυριακὴ καὶ κάθε σκόλη 'στὸ Φασούλα, ἀπὸ μιὰ κόττα γιὰ νὰ γλυτώνωμε τὶς πολλές! Τὸ δεχοῦσαστε;

Ὕστερα ἀπὸ μικρὴ συλλογὴ φωνάζαν ὅλοι κουνῶντας τὸ κεφάλι τους.

—Δεχούμενο!...

. . . . . .

Τὴ φετεινὴ πρωτοχρονιὰ ἡ Ἀγγελικὼ ποὺχε σειρὰ – ἔστειλε στὸ σπῆτι τοῦ Φασούλα ἕνα τετράπαχο κόκκορα μὲ τὸ ἑξῆς σημείωμα: —

—Νὰ τονε φᾶς καὶ νὰ μὴ τόνε χωνέψῃς ἀφωρεσμένε!... ποὺ νὰ σοῦ δώσῃ γιότσα!...

Ἡ ΠΑΠΠΑ

ΤΥΠΟΙΣ:
ΑΝ. Κ. ΚΑΪΤΑΤΖΗ
ΑΗΔΞΑΓΟΡΑ 20 ΑΘΗΝΑΙ

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΔΗΜ. ΙΩ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΝ ΝΕΑΙ ΥΟΡΚΗΙ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ TRUST Co
205, WEST 33D STREET
Εἶναι Ἀμερικανικὸν Ἵδρυμα λειτουργοῦν συμφώνως πρὸς τοὺς Ἀμερικανικοὺς νόμους καὶ ἱδρύθη ὑπὸ τῆς ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ διὰ νὰ βοηθήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πρόοδόν των

ΣΤΙΛΒΩΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΙΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΓΑΒΡΙΛΗ
ΣΤΑΔΙΟΥ 53 ΑΘΗΝΑΙ
Μεταχρωματισμοὶ ὅλων τῶν δερματίνων εἰδῶν. Ἐπισπευαὶ παπέλλων. Ἐργασία ἠγγυημένη.
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΠΑΝ. Β. ΦΩΤΕΙΝΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ καθ' ἑκάστην, ὁδὸς Γ'. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ἀριθ. 42.
ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ
5 – 8 Μ. Μ.
ἀριθ. Τηλεφώνου 24-061

THE LICENSES & GENERAL
INSURANCE COMPANY LIMITED
ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
ΠΥΡΟΣ – ΖΩΗΣ – ΘΑΛΑΣΣΗΣ—ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ
Γενικοὶ Πράκτορες Πειραιῶς
ΑΠ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ & ΑΡ. ΚΑΨΑΝΗΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Μακρᾶς Στοᾶς 30 καὶ Νικήτα Τηλ. 42032
ΑΘΗΝΑΙ: Κοραῆ 5 Ἀριθ. Τηλεφ. 22.887

Μελισσοκομία

Τὰ δένδρα καὶ βιάφορα φυτὰ ὡς συμβαίνει καὶ εἰς τὰ ζῶα παθαίνουν ἐφύδρωσιν δηλαδὴ τὸ νερὸ τὸ ὁποῖον ἀπομιζοῦν ἐκ τοῦ ἐδάφους κατόπιν ἐσωτερικῆς θερμότητος ἐξατμίζεται. Διερχόμενον ὅμως διὰ μέσου τῶν ἱστῶν τῶν κλάδων παρασύρει διαφόρους ζακχαρούχους οὐσίας καὶ φθάνον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῆς ἀτμοσφαίρας ἐπάκις εἶνε αὕτη ψυχρὰ μεταβάλλεται ψυχόμενον εἰς ὕδωρ ἐν εἴδει δρόσιας. Αὐτὴν τὴν ζακχαροῦχον δρόσιαν ἡ ἐργάτις μέλισσα λείχουσα διὰ τῆς γλώσσης της ἐναποθηκεύει εἰς τὸ πρῶτον διαμέρισμα τοῦ στομάχου της ὀνομαζόμενον ΠΡΟΛΟΓΟ. Ὅταν φθάσῃ εἰς τὴν κυψέλην ἡ μέλισσα ξερνᾶ τὸ ζακχαροῦχον ὑγρὸν ἐντὸς τῶν κενῶν κελίων τῆς κυψέλης. Τὸ ζακχαροῦχον αὐτὸ ὑγρὸν ὀνομαζόμενον νέκταρ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς συστατικά, ἑβδομήκοντα πέντε ἕως ὀγδοήκοντα τοῖς ἑκατὸ νερὸ περίπου, ἑνδεκα τοῖς ἑκατὸ καλαμοζάκχαρο, καὶ ἐννέα τοῖς ἑκατὸ ὀπωροζάκχαρο ἢ σταφυλοζάκχαρο. Τὸ καλαμοζάκχαρο δὲν ἀφομοιοῦται εὐκόλως παρὰ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ὅταν τοποθετήσουν αἱ συλλέκτριαι μέλισσαι τὸ νέκταρ ἐντὸς τῶν κελίων ἄλλαι κινοῦσαι ταχέως τὰ πτερά των προκαλοῦσι διὰ τοῦ ἀερισμοῦ ἐξάτμισιν τοῦ ὕδατος καὶ μετατροπὴν τοῦ καλαμοζακχάρου διὰ τῆς ζυμώσεως εἰς σταφυλοζάκχαρον ἢ ὀπωροζάκχαρον καὶ οὕτω ἔχομεν τὸ μέλι, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸ περίπου νερό, ὀγδοήκοντα περίπου σταφυλοζάκχαρον ἢ ὀπωροζάκχαρο καὶ ἕνα ἕως δύο καλαμοζάκχαρο. Καλὸν εἶνε ὁ μελισσοκόμος νὰ ἀφίνῃ ὀλίγον τὸ μέλι ἐκτεθειμένο εἰς τὸν ἥλιον μὴ τυχὸν ἔχει περισσοτέραν ποσότητα τῆς κανονικῆς νερὸ καὶ ζακχαρώσῃ. Συνάμα ὀφείλομεν νὰ φυλάττωμεν τὸ μέλι εἰς καθαρὰ καὶ στερεὰ δοχεῖα καὶ ἐσφραγισμένα ἐρμητικῶς, καθότι ὡς ὑγροσκοπικὸν σῶμα ἠμπορεῖ νὰ ἀπορροφήσῃ ὑδρατμοὺς ἀπὸ τὴν ὑγρὰν ἀτμόσφαιραν καὶ νὰ ζακχαρώσῃ ἢ ξυνήσῃ καὶ ὡς συμβαίνει πολλάκις ἐνῶ ἠγοράσαμεν μέλι πρώτης τάξεως νὰ χαλάσῃ καὶ νὰ τὰ βάλωμεν μὲ τὸν μελισσοκόμον, ἐνῶ πραγματικῶς δὲν πταίει. Τὸ καλύτερον μέλι εἶνε τῆς θρούμπης, τσαγιοῦ τοῦ βουνοῦ ἀγριοτριανταφυλιᾶς κ.τ.λ., κατωτέρας δὲ ποιότητος τοῦ ρηχιοῦ, παύκου κούμαρου κ.τ.λ. Τὸ μέλι δύναται νὰ νοθευθῇ μόνον μὲ ἄλλο μέλι κατωτέρας ποιότητος μὲ νερὸ οὐδέποτε ἀρκεῖ καὶ ἐλαχίστη ποσότης νεροῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ ξυνίσῃ τὸ μέλι. Ἡ μέλισσα εἰς ἑκάστην διαδρομὴν μεταφέρει εἰς τὴν κυψέλην νέκταρ πέντε ἕως δέκα ἑκατοστὰ τοῦ γραμμαρίου ἐὰν δὲ ὑπολογίσωμεν καὶ τὴν μετατροπὴν του εἰς μέλι χρειάζεται μιὰ μέλισσα γιὰ νὰ κάμῃ ἕνα κιλὸ μέλι δέκα χιλιάδες ὁρφοὺς. Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν λογικὸν μελισσοκόμον νὰ τοποθετῇ τὰς κυψέλας εἰς τοιαύτην θέσιν, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ εἰς ὅλην τὴν ἀκτίνα ἀνθοφορία καὶ νὰ μὴ φιλοσοφῇ, ὅτι ἡ μέλισσα ἠμπορεῖ νὰ βοσκήσῃ εἰς ἀκτῖνα πέντε χιλιομέτρων ἀναλογιζόμενος ὁποία ἐργασία χρειάζεται γιὰ ἓν κιλὸ ἤτοι τριακόσια δώδεκα ὁρφὰ μιᾶς μέλισσας. Συνάμα ἐπιβάλλεται εἰς τὸν μελισσοκόμον νὰ κρατῇ μέλι ἀπὸ ὑγιεῖς μελίσσας διὰ τὴν τροφοδότησιν καὶ νὰ ἀποφεύγῃ ἀγρόστιον καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἀγνώστου προελεύσεως, γιατὶ ἀσφαλῶς τότε πιθανὸν νὰ μολύνῃ τὰς μελίσσας του μὲ τὴν φοβερὰν κοθένειαν τῆς σήψεως ἀπὸ τὴν ὁποίαν δυστυχῶς κινδυνεύουν νὰ καταστραφοῦν ὁλοσχερῶς αἱ μέλισσαι ἐν Κυθήροις κατόπιν τοῦ πείσματος τῆς ἀγχεγόνου μεθόδου ὅπου ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπικρατῇ καὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν ἐνδεόντος εἰδικῶν σταλεισμένων παρὰ τοῦ ὑπουργείου ἀρκουμένων μόνον νὰ συζητοῦν εἰς τὰ καφενεῖα, ὡς συνέβη ἐσχάτως ἐν Μυλοποτάμῳ ἐνῶ ἔπρεπε νὰ ἐπιβάλλουν εἰς τοὺς δυστροποῦντας μελισσοκόμους νὰ ἀκολουθήσουν τὰς ὁδηγίας των τὰ αὐτὰ ἀναγκαστικὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐπιβάλλονται παρὰ τοῦ κράτους ὅταν πρόκειται περὶ χολέρας, πανώλους κλπ διότι τὰ ἴδια κατασρέπτικα ἀποτελέσματα φέρει ἡ σῆψις εἰς τὰς μελίσσας ὅπου μέ ρουν εἰς τὴν κοινωνίαν αἱ ἀνωτέρω ἀσθένειαι.

Κατόπιν τῶν ὅσων εἴπομεν ἀνωτέρω περὶ τῶν συστατικῶν μέλιτος ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις, ὅτι τὸ μέλι εἶνε μία πρώτης τάξεως θρεπτικὴ καὶ θερμαντικὴ τροφή.

Μελισσοκόμος

Ἰδὲ τὸ ἑπόμενον Περὶ κηροῦ.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΣΚΑΝΔΕΙΑ

Η ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΑΙ Η ΛΑΤΡΕΙΑ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

ΔΙΑΔΕΞΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. Γ. Ι. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὑπάρχουσιν Ἕλληνες σήμερον οἱ ὁποῖοι ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ ἀρχαία Σκάνδεια ἦτο ὁ σημερινὸς ὅρμος τοῦ Ἁγίου Νικολάου τοῦ Αὐλαίμονος. Τοῦτο ἀποκλείεται, διότι ὡς εὑρίσκεται σήμερον ὁ ὁρμίσκος οὗτος κάθε ἄλλο ἀποδεικνύει ἢ τὴν ὕπαρξιν πόλεως ἐκεῖ, οὐδεμία δὲ σχεδὸν ἀλλοίωσις γεωλογικὴ παρατηρεῖται εἰςτὸνὅρμον ἐκεῖνον, ἐκτὸς ὁποίαςἀναφανασθῇ τις, ὅτι ἄλλοτε ἴσως τόμερος νὰ ἦτο κατάλληλον καὶ νὰ συνηγορῇ ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς ταύτης.

Δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ σημερινὸς μικρὸς ὅρμος οὗτος ὁ ἐντελῶς ἀπροστάτευτος ἀπὸ τοὺς ἀνατολικοὺς καὶ Νοτιανατολικοὺς ἀνέμους θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς λιμήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ περιοχή του εἶνε τοιαύτη, ὥστε νὰ ἀποκλείῃ τὴν ὕπαρξιν πόλεως μεγάλης κατοικουμένης ὑπὸ πολλῶν χιλιάδων κατοίκων, οἷα θὰ ἦτο ἡ πόλις Σκάνδεια κατὰ τὴν ἀκμήν της.

Ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἄρτι ἐκδοθεῖσαν Ἑλληνικὴν ἐγκυκλοπαιδείαν περὶ Σκανδείας, καὶ τί νομίζετε διαλαμβάνει αὕτη; ὅτι ἴσως ὁ λιμὴν τῆς Σκανδείας νὰ ἦτο τὸ σημερινὸν Καψάλι.

Ἡ ἀντίληψις αὕτη εἶνε ἐντελῶς ἐσφαλμένη. Ἡ ἀρχαία Σκάνδεια εἶνε ἡ σημερινὴ πεδιὰς τῆς Παλαιοπόλεως.

Ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἔπλεον πλοῖα, σήμερον φύονται ἄμπελοι καὶ ἐλαῖαι, τὰ δὲ Κυθηραϊκὰ σταφύλια, ἅτινα προόρως πληροῦσι τὰς ἀγορὰς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἐριμάζουσιν ἐπὶ τῆς ἰλύος, ἥτις κατέκλυσε τὸν λιμένα τῆς Σκανδείας καὶ ἐκάλυψε καὶ τὰ ἐρείπια τῶν οἰκιῶν καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν λιμένα.

Τὰ πάντα συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς ἐκδοχῆς ταύτης. Ἡ γεωγραφικὴ τοποθεσία τοῦ μέρους ἐκείνου, τὸ ὁποῖον περιβάλλεται ὑπὸ ὑψωμάτων, ἐν ᾧ ἡ πεδιὰς αὕτη εἶνε ἐξαιρετικὸν φαινόμενον διὰ τὴν ὁπωσδήποτε πετρώδη νῆσον τῶν Κυθήρων, ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους τῆς Παλαιοπόλεως τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει πλήρωσιν γενομένην πρόσχωσιν, τὰ ἀνακαλυφθέντα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς εὑρήματα ἐπὶ τοῦ ὑψώματος Καστρί, τὰ ἀνακαλυφθέντα τοιαῦτα εἰς τὴν θέσιν «Ἅγιος Κοσμᾶς» καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη. Ἀλλὰ μήπως γεωργοὶ καλλιεργοῦντες τὰς ἀμπέλους των εἰς τὴν Παλαιόπολιν δὲν ἀνέσυραν ὁλοκλήρους τετραγωνικοὺς ὀγκολίθους φέροντας καταφανῆ τὰ σημεῖα ὅπου ὑπῆρχον σιδηροῖ κρίκοι οἵτινες ὀγκόλιθοι μόνον εἰς τὰ κρηπιδώματα λιμένος χρησιμοποιοῦνται;

Ἡ παράδοσις περὶ Σκανδείας εἶναι συγκεχυμένη καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ δὲν ἔφθασε μέχρι ἡμῶν διὰ τῆς παραδόσεως, ἀλλὰ μόνον ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραφέων. Τὸ ὄνομα ὅμως Παλιόπολις ἔχει μεγίστην σημασίαν. Εἶνε τὸ ὄνομα τὸ ὁποῖον παρεδόθη ἀπὸ γενεὰς εἰς γενεὰν εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν προγόνων μας.

Τὸ ὄνομα τοῦτο σημαίνει, ὅτι ἡ κοιλὰς αὕτη ἄλλοτε ἦτο μία πόλις παλαιά, ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὸ ὄνομα «Παλιόπολις», ὅπερ δὲν εἶνε σημερινὸν ὄνομα ἀλλ' ὄνομα πολλῶν αἰώνων δοθὲν ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων προγόνων ἡμῶν οἵτινες εἶχον πρὸ αὐτῶν καταφανῆ τὰ ἴχνη τῆς παλαιᾶς πόλεως.

Ἕνεκα τούτου δὲν ὑπῆρχε καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Σκάνδεια κεῖται ὑπὸ τὰ ὑώματα τῆς Παλαιοπόλεως.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν ἄνω πόλιν ἢ τὰ Κύθηρα, περὶ αὐτῆς δὲν δυνάμεθα νὰ ὁμιλήσωμεν σαφῶς.

Ἡ σημερινὴ κωμόπολις τῶν Κυθήρων ἀποκλείεται, διότι ἐδημιουργήθη λόγῳ τοῦ ὑπὲρ αὐτὴν ὁράχου, ὅστις μετεβλήθη εἰς φρούριον ὑπὸ τῶν κατακτητῶν τῆς νήσου Ἐνετῶν καὶ ὅστις ταυτοχρόνως δεσπόζει τοῦ κάτωθι αὐτοῦ εὑρισκομένου ὅρμου τοῦ Καψαλίου. Ἀλλ' οὐδὲ ἴχνος ἀρχαιολογικοῦ εὑρήματος ἀνεκαλύφθη ποτὲ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκείνην. οὔτε εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Καψαλίου.

Ἀδομένου δὲ ὅτι γεωλογικῶς ἀμφότεραι αἱ περιφέρειαι εἶνε βραχώδεις καὶ ξεπλυμέναι ὑπὸ τῶν βροχῶν δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὑπάρχουν ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα ὑπὸ τὴν γῆν, ἐφ' ὅσον καὶ αὐτὴ αὕτη ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς τῆς περιφερείας ἐκείνης φαίνεται ὅτι εἶνε παρθένος καὶ οὐχὶ ἐπιχωματισθεῖσα.

Ὁ Παυσανίας ὁ Περιηγητὴς ἀναφέρει «Κύθηρα δὲ πόλις ἀναβάντι ἀπὸ Σκανδείας στάδια δέκα».

Ἄρα μεταξὺ Σκανδείας καὶ τῆς ἄνω πόλεως ὑπῆρχεν ἀπόστασις δέκα σταδίων, δεδομένου δὲ ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο μήκους ἦτο 200 μέτρα περίπου, ἡ μεταξὺ Σκανδείας καὶ τῆς ἄνω πόλεως ἡ Κύθηρα ἀπόστασις, κατὰ τὸν Παυσανίαν ἦτο δεκάκις ὁ ἀριθμὸς οὗτος, ἤτοι περίπου δέκα χιλιόμετρα. Ἄρα καὶ ἡ ἄνω πόλις εὑρίσκετο ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς Παλαιοπόλεως, εἰς τὰ ἄνωθεν τῆς Παλαιοπόλεως ὑψώματα.

Ὁ Καστελλὰν Γάλλος

Αἱ Εἰδήσεις μας

ΕΝΑ ΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΓΓΛΙΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἑταιρίας «Ἡνωμένος Τύπος» κ. Γεωργίου Μπράουν Εὐγενοπούλου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ξενοδοχείου «Νέον Ἀγγλίας» πολυτελὲς γεῦμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Δημοσιογράφων Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὰ μέλη τῆς συντακτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκδοθησομένης ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω Ἑνώνεως μεγάλης καθημερινῆς ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡνωμένος Τύπος».

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ γεῦμα κατὰ τὸ ὁποῖον διεξήχθη ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ συζήτησις καὶ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις περὶ τῆς περαιτέρω ἐνεργείας τῶν ἐν λόγῳ ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἐξασφάλισιν τῆς ἐφημερίδος παρέστησαν οἱ κ. κ. 1) Γεώργ Μπράουν Εὐγενόπουλος διευθυντὴς τῆς συσταθείσης ἑταιρίας «Ἡνωμένος Τύπος» 2) Κων. Μπράουν Εὐγενόπουλος ἀντιπρόεδρος. 3) Θ. Παπαθανασίου δικηγόρος, νομικὸς σύμβουλος τῆς ἑταιρίας, 4) Ἰωάν. Βαρδινογιάννης δικηγόρος, νομικὸς σύμβουλος τῆς Ἑνώσεως Δημοσιογράφων, Ἡμερησίου καὶ Περιοδικοῦ Τύπου τῆς Ἑλλάδος, 5) Κων. Καλογερᾶς πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως δημοσιογράφων 6) Παν Βαριμποπιώτης 6)τῆς τριῶν ἱεραρχῶν, 7) Σ. Παπανικολάου καθηγητὴς Σχολῆς Εὐελπίδων, 8) Παναγ. Μπράστας καθηγητὴς, Πρόεδρος ἐπιθεωρητῶν, 9) Ν. Ζαχαράκης, διευθυντὴς ταμείου συντάξεως αὐτοκινιστῶν, 10) Μ. Γιαννούλης, πρόεδρος τῶν ἀμπελουργῶν, 11) Ἰωάνν. Ταμπούρης, γεν. γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως καὶ 12) Δημ. Καρύδης δικηγόρος, ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δημοσιογράφων.

ΜΕΤΑΤΙΘΕΤΑΙ Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΘΗΡΩΝ;

Πληροφορούμεθα ὅτι συζητεῖται ἡ μετάθεσις τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κυθήρων κ. Δωροθέου εἰς τὴν χηρεύουσαν θέσιν τῆς Μητροπόλεως Λαρίσσης, καταργουμένης τῆς Μητροπόλεως Κυθήρων.

Ἐὰν θὰ ἐπιτευχθῇ ὅμως ὁ διορισμὸς τοῦ Σ)τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων δὲν εἶναι εἰσέτι βέβαιον, δεδομένου ὅτι διὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ὑποψήφιοι.

Ἡ εἴδησις γνωσθεῖσα εἰς τὰς Κυθηραϊκοὺς κύκλους, ἐπροκάλεσε, λίαν εὐλόγως, γενικὴν ἀγανάκτησιν, δεδομένου ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ποιμενάρχης ἐκτιμᾶται ὑφ' ὅλων τῶν Κυθηρίων καὶ διότι ἡ τοιαύτη μετάθεσις συνεπάγεται καὶ τὴν κατάργησιν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἕδρας τῶν Κυθήρων.

ΥΠΟΒΙΒΑΣΜΟΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Καθ' ἃς ἔχομεν αὐθεντικὰς πληροφορίας, δραστήριαι καταβάλλονται προσπάθειαι μέσῳ τοῦ κ. Κοντολέοντος καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐν τέλει τοῦ κόμματος τῶν Ἀφεντάδων, ἵνα ὑποβιβασθῇ τὸ τριτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον Καρβουνάδων εἰς διτάξιον, ἀντὶ αὐτοῦ δὲ ἱδρυθῇ μονοτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον εἰς τὴν Κοινότητα Κοντολιανίκων.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη δικαιολογεῖται ὑπ' αὐτῶν ἐκ φόβου μήπως, μὴ συντρεχουσῶν τῶν προϋποθέσεων τοῦ Νόμου, καταργηθῇ ἡ Κοινότης Κοντολιανίκων.

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΓΕΩΠΟΝΟΥ ΕΙΣ ΚΥΘΗΡΑ

Ἡ Ἑταιρεία Λιπασμάτων ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Μυρτιδίων ἀπέστειλεν εἰς Κύθηρα τὸν Γεωπόνον κ. Ἐπαμεινώνδαν Τσούτσην εἰδικευθέντα ἐπὶ ἔν ἔτος εἰς Ἰταλίαν εἰς τὴν ἐλαιοκομίαν. Ὁ κ. Τσούτσης διαμένει προσωρινῶς εἰς Ποταμὸν, θὰ ἐγκατασταθῇ δὲ μονίμως εἰς Μυρτίδια, ὅπου θὰ προσλάβῃ τρεῖς ἕως τέσσαρας νοήμονας γεωργοὺς ὡς βοηθούς. Τὴν μισθοδοσίαν τοῦ κ. Τσούτση ἀνέλαβον ἐξ ἡμισείας ἡ Ἑταιρεία Λιπασμάτων καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Μυρτιδίων.

ΝΕΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΕΙΣ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ

ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ. Δεκέμβριος (τοῦ ἀντιποκριτοῦ μας).—Τὴν 26ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νεοδμήτου εὐρυχωροτάτου καφφενείου τῶν φιλοπροόδων συμπολιτῶν μας κ. κ. ἀδελφῶν Γεωργίου καὶ Παναγιώτου Ἀρώνη ἢ Κάη εἰς Ἀρωνιάδικα.

Ἐπηκολουθοῦθησε χορὸς διαρκέσας μέχρι τῆς 4ης πρωϊνῆς μὲ ἀϊδιάπτωτον εὐθυμίαν καὶ ἀρτίαν ὀργάνωσιν.

Παρὰ τὴν συνεχῆ βροχὴν πλὴν τῶν ἐντοπίων παρευρέθησαν καὶ ἀρκετοὶ ξένοι ἐκ τῶν πέριξ χωρίων καὶ ἰδίως ἐκ Ποταμοῦ.

Ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες κατὰ τὰ ἐγκαίνια ἀφ' οὗ συνεχάρησαν τοὺς ρέκτας ἰδιοκτήτας διὰ τὴν ἵδρυσιν τόσον τιμητικοῦ διὰ τὴν νῆσον μας κέντρου ἀνεχώρησαν κατενθουσιασμένοι, εὐχηθέντες εὐόδωσιν τῆς ἐργασίας των καὶ εὐχαριστήσαντες αὐτὸν διὰ τὰς περιποιήσεις των.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Κατωτέρω εὐχαρίστως δημοσιεύομεν ἔκκλησιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν περὶ τοῦ Λιμένος Ἁγίας Πελαγίας, ἥτις ἤρξατο ἤδη κυκλοφοροῦσα, τυπωθεῖσα καλλιτεχνικῶς μετὰ διαφόρων εἰκόνων τοῦ ἤδη ἐκτελεσθέντος ἔργου.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
(Σωματεῖον ἀνεγνωρισμένον)
Γραφεῖα: Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου ἀριθ. 28 Στοὰ Κοτζαμάνη

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1934

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυθηρίους

Ἀγαπητοὶ Συμπατριῶται,

Εἶναι εἰς πάντας γνωστὴ ἡ ἀπομόνωσις, εἰς ἣν πολλάκις εὑρίσκεται ἡ νῆσός μας καὶ αἱ τα λαιπωρίαι καὶ αἱ κακουχίαι, τὰς ὁποίας ὑφιστάμεθα ἐκ τῆς ἐλλείψεως τακτικῆς συγκοινωνίας, λόγῳ τῆς μὴ ὑπάρξεως ἀσφαλοῦς λιμένος.

Γνωσταὶ εἶναι ἐπίσης καὶ οἱ πολλαπλαῖ ζημίαι, τὰς ὁποίας ὑφίστανται τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία τῆς νήσου μας, ἐκ τῆς ἐλλείψεως τοιούτης.

Τὸ ζήτημα, ὅθεν, τοῦ λιμένος εἶναι ἐκ τῶν σοβαρωτέρων προβλημάτων τῆς νήσου μας. Παρὰ δὲ τὰς γενομένας, κατὰ καιροὺς, εὐγενεῖς προσπαθείας πολλῶν συμπολιτῶν μας πρὸς ἐπίλυσίν του, τὸ ζήτημα τοῦτο ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐκκρεμές.

Σοβαρὰν προσπάθειαν ἐπιλύσεως τούτου ἀνέλαβεν ἐσχάτως, λίαν ἀξιεπαίνως, ὁ ἐκ Καραβᾶ φιλοπρόοδος συμπατριώτης κ. Παναγιώτης Κορωναῖος ἢ Πουλάκης, διὰ τῆς ἐνάρξεως κατασκευῆς λιμενοβραχίονος εἰς Ἁγίαν Πελαγίαν. Τὸ μέχρι σήμερον κατασκευασθὲν ὑπ' αὐτοῦ τμῆμα τοῦ ἔργου εἶναι μήκους 58 περίπου μέτρων καὶ πλάτους 11 μέτρων, ἐστοίχισε δὲ ἐν συνόλῳ περὶ τὰς 270 000 δραχμάς, ἐξ ὧν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς δαπάνης κατέβαλεν ὁ ἴδιος.

Δοκιμασθεὶς ὁ λιμενοβραχίων οὗτος ἐπὶ 2 ἤδη χειμῶνας κατεδείχθη στερεώτατος, χωρὶς οὐδεμίαν νὰ ὑποστῇ βλάβην. Περιγραφαὶ πλήρεις τοῦ ἔργου καὶ φωτογραφίαι αὐτοῦ ἔχουν δημοσιευθῆ εἰς τὰ Κυθηραϊκὰ φύλλα, ὥστε νὰ εἶναι εἰς πάντας γνωσταὶ μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσα ἐργασία. Εἰκόνα δὲ τούτου δύνασθε νὰ λάβετε καὶ ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἀπόψεων αὐτοῦ.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου διὰ τὴν νῆσον ἔργου ὁ πρωτεργάτης αὐτοῦ κ. Παναγιώτης Κορωναῖος ἢ Πουλάκης μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος.

Ἀλλ' ἡ προσπάθεια ἑνὸς ἀτόμου, ὁσονδήποτε ἐνθουσιώδους, δὲν εἶναι ἀρκετὴ διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἓν τοιοῦτον κολοσσιαῖον ἔργον, ἐὰν δὲν τύχῃ γενικωτέρας ἐνισχύσεως.

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν ἀποβλέπων πάντοτε εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν γενικωτέρων τῆς νήσου μας συμφερόντων, συνεπῆς καὶ πρὸς τὰς καταστατικὰς αὐτοῦ διατάξεις, θεωρεῖ καθῆκόν του, ὅπως, ἐνισχύσῃ τὴν εὐγενῆ ταύτην προσπάθειαν πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐκπολιτισμοῦ τούτου ἔργου.

Ἀπευθύνεται, ὅθεν, πρὸς ὁ παντὰ τὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἐν γένει πρὸς ὅλους τοὺς συμπατριώτας καὶ, ποιούμενος θερμὴν ἔκκλησιν πρὸς τὰ πατριωτικὰ αὐτῶν αἰσθήματα, παρακαλεῖ αὐτοὺς θερμῶς ὅπως, λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὴν σπουδαιότητα καὶ χρησιμότητα τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον προώρισται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ μέγιστα τὴν νῆσόν μας, ἐνισχύσωσι τὸ ἔργον, βέβαιοι ὄντες ὅτι συμβάλλουσιν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόοδον τῆς διαιτέρας ἡμῶν πατρίδος.

Αἱ δωρεαὶ δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται πρὸς τὸν κ. Παναγιώτην Κορωναῖον ἢ Πουλάκην, ὁδὸν Πάριδος 66 Καλλιθέαν—Ἀθήνας. Ἐπίσης πρὸς τὴν Τράπεζαν Ἀθηνῶν (ἢ εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα Ἀθήνας ἢ εἰς τὰ ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν Ὑποκαταστήματα αὐτῆς εἰς Χώραν ἢ Ποταμόν), παρ' ἣ ὑπάρχει λογαριασμὸς ὑπὸ τὸν τίτλον «Παναγιώτης Κορωναῖος ἢ Πουλάκης, λογαριασμὸς λιμενοβραχίονος Ἁγίας Πελαγίας». Ὡσαύτως δύνανται νὰ ἀποστέλλωνται καὶ πρὸς τὸν Ἡμέτερον Σύνδεσμον ἐπὶ σχετικῇ ἀποδείξει.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ παροῦσα ἔκκλησις ἡμῶν θέλει τύχει εὐμενοῦς ἐκ μέρους ἁπάντων τῶν συμπατριωτῶν μας ὑποδοχῆς, τὰ φιλοπάτριδα αἰσθήματα τῶν ὁποίων ἐπανειλημμένως ἐδόθη ἀφορμὴ νὰ ἐκτιμήσωμεν.

Διατελοῦμεν μετὰ συμπατριωτικῶν αἰσθημάτων

Ὁ Πρόεδρος
Ἀντώνιος Μ. Λεβουνίς
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δημ. Ε. Παναγιωτόπουλος
Οἱ σύμβουλοι

Μηνᾶς Φ. Λογοθέτης, Ἰωάννης Γεωργ. Μελάνος, Θεόδωρος Ι. Γοιφύλλης, Δημήτριος Ἀντ. Κορμᾶς, Παναγιώτης Φ. Βενέρης, Κωνστ. Σπ. Μυλωνόπουλος, Μηνᾶς Εὐαγ. Κορωναῖος, Δημήτριος Π. Καρύδης, Βασίλειος Π. Μπαβέας

Αἱ ΚΑΚΑΒΟΥΛΟΙ ΦΗΜΑΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Ἄγνωστον πῶς, ἐκυκλοφόρησεν ἔσχάτως ἡ ἀντεθνικὴ διάδοσις, ὅτι δῆθεν πρόκειται νὰ διχοτομηθῇ καὶ πάλιν τὸ χαρτονόμισμα.

Τὴν τοιαύτην ἐγκληματικὴν πρᾶξιν των οἱ διαδοσίαι συνεταύτισαν μὲ τὸν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μελετώμενον ἀνεφοδιασμὸν πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ὅστις θὰ ἀπαιτήσῃ μεγάλα ποσά, τῶν ὁποίων τὴν ἐξοικονόμισιν ἐξήρτησαν ἐκ τοῦ κακοβούλου τεχνάσματός των.

Παρὰ τὰς αὐστηρὰς δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τὰς ἐνεργείας τῶν Ἁρμοδίων Ἀρχῶν δὲν κατέστη δυνατὴ μέχρι τῆς στιγμῆς ἡ ἀνακάλυψις καὶ σύλληψις τῶν ὑπαιτίων.

Λέγεται ὅτι οὗτοι, εἶναι ἄνθρωποι προσκείμενοι τῶν κρατούντων καὶ ὅτι ἐκυκλοφόρησαν τὰ ἀνωτέρω πρὸς ἐπίτευξιν κερδοσκοπικῶν σκοπῶν εἰς βάρος τοῦ Ἐθνικοῦ μας νομίσματος καὶ πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν μᾶλλον εὐπίστων.

Ἡ διάδοσις κυκλοφορήσασα καὶ ἐν τῇ Νήσῳ μας, προὐκάλεσε πραγματικὸν πανικὸν μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες καὶ ἐξανέστησαν.

Πάντως ἡ διάδοσις εἶναι κακόβουλος καὶ ἀνακριβής. Τοῦτο σαφῶς συνάγεται ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων πρωθυπουργικῶν δηλώσεων καὶ ἐκ τοῦ ἀμεταβλήτου τῶν διαφόρων χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν.

Μικραι Ειδησεις

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Δωρόθεος μετέθεσε τοὺς ἐφημερίους διαφόρων χωρίων ὡς ἑξῆς: κ. Μαρσέλλος εἰς Μυλοπόταμον, Γ. Φατσέας εἰς Ἅγιον Ἠλίαν καὶ Ἐμμ. Λουράντος εἰς Πιτσινιάνικα.

Ἐπερατώθη ἡ σκυρόστρωσις τῆς ἀμαξιτῆς ὁδοῦ Κοντολιανίκων—Φρατσίων.

Προσεχῶς πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς Μαραθέα—Μυλοποτάμου καὶ Λειβαδίου—Κουμούρου—Πιτσινιανίκων.

Τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ ἔτους πρόκειται νὰ ἐνεργηθῇ ἔρανος διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Πιτσινιανίκων μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν διαφόρων χωρίων τῆς σχολικῆς περιφερείας.

Τὴν 26ην Δεκεμβρίου, δευτέραν ἡμέραν τοῦ Χριστουγέννων, ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ καφφενείου τοῦ κ. Γ. Καλλιγέρου εἰς Πιτσινιάνικα. Ἡ ἐπιμελημένη ὀργάνωσις καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ μεζέδες μὲ τὸ θαυμάσιον μαῦρο κρασί, ἐσκόρπισαν τὴν γενικὴν εὐθυμίαν καὶ ὁ χορὸς διήρκεσε μέχρι τῆς 2ας μεταμεσονυκτίου ὥρας.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. Ι. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Ὁ συμπολίτης Πολιτικὸς καὶ Δικηγόρος κ. Γ. Στρατήγος ἐκφράζει διὰ τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἑνώσεως» πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν Λαὸν τὰς κάτωθι εὐχάς:

Εἰς τοὺς ἐν Κυθήροις ἀγαπητούς μου συμπολίτας εὔχομαι πλήρη ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν καὶ τὴν ἐπίδοσιν εἰς ἔργα θετικὰ καὶ προσοδοφόρα εἰς τὴν Νῆσόν μας, οἷα ἡ Γεωργία, Δενδροκομία, Μελισσοκομία κλπ. οὕτως ὥστε τὰ ἀποφευχθῆ εἰς τὸ μέλλον ἡ ἀποδήμησις εἰς ξένα, ἡ ὁποία τόσον θλίβει καὶ μαραίνει τὴν ψυχὴν τῶν μεταναστῶν.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ εὔχομαι ὁμόνοιαν καὶ ἀγάπην μεταξὺ των καὶ ἀλληλοβοηθείαν, οὕτως ὥστε τὸ φιλοπρόοδον καὶ ζωτικὸν Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον νὰ φανῇ πλήρως ἀντάξιον τοῦ παρελθόντος του εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς Κρητικῆς Μηχανῆς.

Εἰς δὲ τοὺς ἐν τῇ ξένῃ διαμένοντας, δοκιμάσας ἐπ' ἀρκετὸν τὴν πικρίαν τῆς νοσταλγίας καὶ ὡς ἐκ τούτου δυνάμενος κάλλιστα νὰ ἐκτιμήσω τὴν θέσιν των, εὔχομαι ταχείαν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων των, ὥστε νὰ ἐπανέλθωσι τὸ ταχύτερον εὐτυχεῖς εἰς τὴν γενέτειραν.

Γ. Ι. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΑΙ ΜΕΤ' ΕΠΙΤΑΣΕΩΣ Η ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝ. ΚΟΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥ Κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΛ. ΣΤΑΗ

Εἰς τοὺς κύκλους τοῦ κόσμου των Κυκνεαίων ἐν Ἀθήναις διαδίδεται ἐσχάτως ὅτι λόγῳ τῶν ἀποτυχιῶν τοῦ κ. Ἰωάνν. Κοντολέοντος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων, ἰδίᾳ τῶν ἀφορώντων τὴν Χώραν, οἷον ἀγωνου γραμμῆς Καφαλίου κλπ., ἐπεκράτησεν ἡ σκέψις νὰ ἀντικατασταθῇ εἰς τὸ μέλλον ὁ κ. Ἰωάννης Κοντολέων διὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Βαλερίου Στάη.

Οἱ ὑποστηρίζοντες τὸν κ. Ἰωάννην Στάην προβάλλουσιν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὸ πλεονέκτημα τοῦ ἐπιθέτου του, ὅπερ θὰ ἔκαμνε καλὴν ἐντύπωσιν λόγῳ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀειμνήστου «Ἀπόρου Στάη».

Οἱ ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κοντολέοντος ὅμως τεταγμένοι προβάλλουσιν ὅτι ὁ κ. Κοντολέων, κατὰ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ συγγενείας πρὸς τὸν θανόντα Σ. Στάην, ἔχει μεγαλειτέραν σχέσιν μετὰ τῆς Νήσου τῶν Κυθήρων, ἐν ᾧ ὁ κ. Ἰωάννης Στάης εἶνε σχεδὸν ἄγνωστος γεννηθεὶς καὶ ἀνατροφεὶς ἐν Πειραιεῖ.

Τὰς διαδόσεις ταύτας τῶν ἐν Ἀθήναις Χωραϊτικῶν κύκλων μεταδίδομεν μετ' ἐπιφυλάξεως, διότι δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ γίνωνται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς πίεσιν τῶν περὶ τὸν κ. Κοντολέοντα διὰ τὴν ἐπίτευξιν καλλιτέρας συγκοινωνίας μέσῳ Καφαλίου.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΜΕΛΙ

Ὁ συμπολίτης Μελισσόμος κ. Χρῆστος Γ. Φατσέας ἐβραβεύθη παρὰ τῆς Ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς τῆς Λεσχίας Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης διὰ σχετικοῦ ἐγγράφου αὐτῆς, ὅτι ἔκθεμα Κυθηραϊκοῦ Μέλιτος τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποστείλει αὐτὸς εἰς τὴν ἔκθεσιν ἐκρίθη ἄξιον τοῦ ἀρίστου Χρυσοῦ Βραβείου. Ἀναδομένου ὅθεν ὅτι Κυθηραϊκὸν μέλι βραβεύθη καὶ ἀποδοθὲν σταλὲν ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σαρίου ἤρκεσε τοῦτο νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ὁμοζυγίαν αὐτῷ φήμην.

ΑΙΤΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ
Ο "ΗΝΩΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ,,
ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Τὰ Νεώτερα

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Πρὸ τινος χρόνου ἀπεβίωσεν ἐν Λεωνιδείῳ ὁ συμπολίτης Μάρκος Ἀθανασίου Ἀρώνης, τοῦ ὁποίου ἡ κληρονομία ἀναβιβάζεται εἰς τὸ ποσὸν τῶν 60000 λιρῶν.

Ὁ ἀποβιώσας συμπολίτης κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἀσθένειαν ἔγινε ἐπιδρομὴ εἰς τὸ Ποσοκοντέον τοῦ Σύδνεϋ ἐκεῖ δὲ ἠσκήθη φροντὶς νὰ περιποιῆται τὸν ἀνεψιόν του ἐξ ἀδελφῆς τὸν ὁποῖον κατέλιπεν ὀρφανὸν ἐν τῷ ἐν λόγῳ Ποσοκοντέον.

Οἱ συγγενεῖς ὅμως τοῦ ἀποθανόντος, πρὸς ἐμπόδιον τῆς ἀνωτέρω ἐξ τοῦ κοινοῦ τοῦ Σύδνεϋ, ἐκινήσαν ἀγωγὴν ἐναντίον τοῦ κληρονόμου, ἵνα ἀποκτήσωσι τὴν κληρονομίαν. Ἀπεφάσισε τὸν ἀνεψιόν τοῦ ἀποθανόντος Ἀθανασίου Ἀρώνη ἡ ἐν Σύδνεϋ ἀρμοδία ἐπιτροπεία, ἡ ὁποία θὰ ἐπιμεληθῇ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ ἀποθανόντος Ἀθανασίου Ἀρώνη τοῦ ἐν Σύδνεϋ συμπολίτου. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως ἡ κληρονομία τοῦ ἀποθανόντος ἐπιτραπῇ εἰς τὸν κληρονόμον μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτοῦ.

Κατ' αὐτὰς θὰ ἐνεργήθῃ ἡ ἐπιμέλεια τῆς κληρονομίας τοῦ ἀποθανόντος Ἀθανασίου Ἀρώνη τοῦ Σύδνεϋ ἐκεῖ δὲ ἠσκήθη φροντὶς νὰ περιποιῆται τὸν ἀνεψιόν τοῦ ἀποθανόντος Ἀθανασίου Ἀρώνη τοῦ ἐν Σύδνεϋ συμπολίτου. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης ὅπως ἡ κληρονομία τοῦ ἀποθανόντος ἐπιτραπῇ εἰς τὸν κληρονόμον μετὰ τὴν ἐνηλικίωσιν αὐτοῦ.

ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Καθ' ἃς ἔχομεν ἀξιοπίστους πληροφορίας ἐξ Ἀδελαΐδας, εἰς τὸ Ἠλεκτρικὸν ἠμ. Πλοῖον Θοδαλίας, προβάλλουν κομμουνιστικὰ ἐπιγράμματα ἡμερομηνίας 28 ἀπὸ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐν λόγῳ ἐπιχείρησιν τοῦ καταστήματος τοῦ συμπολίτου κ. Κ. Κατσάρη ἢ Ἐφημερίδος ἀπὸ τὴν πόλιν.

Ὁ ἐν λόγῳ συμπολίτης λόγῳ τῆς ἀγάπης τοῦ πρὸς τὴν πατρίδα, ἀπόλαυσε καὶ μετὰ τὸ ἐπιφανὲς τοῦ ἀναμνηστικοῦ καὶ τοῦ ὡρολογίου του.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΙΚΤΟΥ ΓΚΟΛΦ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

ΑΔΕΛΑΪΔΙΣ Ο. Ἀδελαΐδας, Νοέμβριος (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Λίαν τὸ προεκρίθη κόμπλοντις τοῦ Γκόλφ ἐν Ἀδελαΐδι ἐκ Ρεκόρδ κ. Ἀγγέλου Β. Κρίθαρη, ὅστις καὶ ἐκέρδισε τὸ κόμπλοντ. Ἀξιοσημείωτον ὁ χαλαρὸς λόγον τοῦ κ. Κρίθαρη ἐπιδοκιμάζουν ὅτι λίαν ἐπιτέλους ἀνεμίθη τὸ βραβεῖον εἰς τὸν Ἕλληνα παίκτην.

Η ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΑΚΤΟΠΛΟΪΑΣ

Μετ' ἀνακουφίσεως καὶ ἰδιαιτέρας ἐκφρασεως θέλουσι πληροφορηθῆ οἱ συμπολῖται τὴν ἀμετάβλητον πλέον ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ὅπως ἀποφασθῶν οἱ ἐμπορικοὶ καὶ ἐγκαταστήσεις ἐπὶ τῶν ἀκτοπλοϊκῶν σκαφῶν ἀσυρμάτου τηλεγράφου.

Ἐπρεπε νὰ ἀποκατασταθῇ ἐφέτος ἡ Ἑλληνικὴ Ἑταιρεία κατὰ τὸ ἀπόμερον τοῦ ἔτους ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς Πειραιᾶ, ὅτε λόγῳ τῆς κρατούσης ἀνέμου καὶ καιροῦ ἀναγκάσθη νὰ περιορισθῇ πλοῦν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἐν ᾧ ὅμως ἐφοδιάζοντο τὰ πλοῖα μὲ ἀσυρμάτου τηλεγράφου, θὰ ἀποφεύγετο τελείως ὅλος αὐτὸς ὁ κίνδυνος, ἀπὸ καὶ ἡ ἐκ τούτου συντάραξις τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῶν ἀρχῶν.

Πρὸ ἔτους, καθὼς θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσταί μας, ὁ Πλοῖος ἐκινδύνευσε τὴν ἀκτοπλοϊκὴν συγκοινωνίαν Πελοποννήσου—Κυθήρων ἐκεῖ σταματῆσε ἀλίγον μετὰ τὸν Μαλέαν ἐπὶ ὥρας, ἐπὸ τὴν ἀπεριγράπτον ἀγωνίαν καὶ ἀνησυχίαν τῶν ἐπιβατῶν του, ἐξ ὧν καὶ πλεῖστοι συμπατριῶται μας.

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΚΥΘΗΡΩΝ

Ὡς εἰς προηγούμενον φύλλον μας ἀνεγγείλαμεν, ἀπεκηρυχθεὶς χωρὶς τῶν Κυθήρων ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Πετροχείλου ἐξεδόθη ἤδη τὴ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνοστόργου κ. Σπύρου Στάη, ὅπου τὸ εἰς χεῖρας του Ἑλληνικοῦ ἐκ τῆς δωρεᾶς τοῦ ἀειμνήστου Δηλιγιάννη, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀναγράφεται. Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Στάης ἀπέστειλεν ἀντίτυπα εἰς τοὺς Κυθηραϊκοὺς Συλλόγους τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Συγκεκριμένως, ἐξ ἀπόστολεν, εἰς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς—Ἀθηνῶν 300 ἀντίτυπα, εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν ἕτερα 300 καὶ εἰς τὸν Φιλεκπαιδευτικὸν Σύλλογον 200, ἵνα διανεμηθοῦν εἰς τὰ μέλη των, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δρ. 20 τοῦ χάρτου.

Τὸ πρωΐον δὲ τῆς παλιρροίας τούτων κρατοῦσιν οἱ Σύλλογοι, πρὸς